

**ZAKON
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PREVOZIH V CESTNEM PROMETU**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V zadnjih petnajstih letih se je z ukinjanjem linij javnega potniškega prometa vzpostavila neuravnotežena ponudba javnega linijskega prevoza potnikov. Funkcionalnost celotnega avtobusnega prevoznega sistema se tako zagotavlja z dopolnilno vzpostavitvijo linij mestnega in posebnega linijskega prevoza potnikov, kar pa je privedlo do potrebe po sistemski ureditvi integriranih prevozov.

Sprememba Zakona o prevozih v cestnem prometu (v nadaljevanju ZPCP) uvaja pojem integrirane linije in prevozov na klic, ureja pravne podlage za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, pristojno za promet in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij, zagotavlja pogoje za vzpostavitev kvalitetne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozih potnikov ter opredeljuje pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da se lahko v okviru posebnega linijskega prevoza potnikov izvede prevoz naključnih potnikov. Sprememba zakonodaje prav tako določa način ureditve specifičnih področij izvajanja in financiranja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu (v nadaljevanju GJS JPP) v posameznih podzakonskih aktih in predpisih ter skladno z določili drugega odstavka 8. člena Uredbe 1370/2007 EU zagotavlja pravne osnove za podaljšanje koncesij za izvajanje GJS JPP, ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), najkasneje do 2.12.2019.

Ministrstvo za infrastrukturo odloča o vlagateljevi pravici do subvencioniranega prevoza. V ta namen je potrebno pojem in rabo statusa vlagatelja ustrezno uskladiti s kriteriji ministrstva, pristojnega za izobraževanje ter njegovimi evidencami vpisanih dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih. S spremembo zakonodaje se omeji upravičenost vlagateljev do subvencionirane vozovnice s starostjo do dopolnjenega 26. leta starosti, izobraževanjem le-teh po javno veljavnih izobraževalnih ali študijskih programih v RS, ter pogojem, da vlagatelji niso v delovnem razmerju, ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti, niso vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in niso poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov.

Manjši sklop sprememb je namenjen povečanju učinkovitosti izvajanja zakona ter zagotavljanju ustreznega nadzora nad izvajanjem GJS JPP in drugih prevozov (subvencioniranih, posebnih linijskih, stalnih izvenlinijskih, ipd.).

S predlogom sprememb pri avtotaksi prevozih želimo le-te regulirati na primerljiv način, kot je to urejeno v evropskih državah. Predlagatelj z zakonom predpisuje enotna merila in pogoje za vzpostavitev avtotaksi prevozov kot gospodarsko javno službo lokalnega pomena. S spremembami se zmanjšujejo birokratske ovire, saj nosilcu dejavnosti ne bo potrebno posebej pridobivati licence ampak bo pogoje, ki so bili do sedaj zahtevani pri izdaji licence, moral izkazati ob pridobitvi dovoljenja lokalne skupnosti. Spremembe preprečujejo dosedanje kolizije, ko je nosilec dejavnosti pridobil licenco za prevoz potnikov s taksijem, ni pa pridobil dovoljenja posamezne lokalne skupnosti. S predlogom se določajo pogoji in merila za obračunavanje storitve potrošnikom. Višina storitve bo potrošniku na njemu znani razdalji že v naprej izračunljiva, hkrati pa jo bo lahko preverjal med samim prevozom. Ob izdaji računa bo lahko vrednostno ocenil izdani račun. Sam voznik taksija med samim prevozom ne bo mogel spreminjati parametrov, ki bi vplivali na višino računa za opravljeno storitev.

S predlogom sprememb želimo prav tako izenačiti pogoje po izpolnjevanju dobrega ugleda za pridobitev licence za izvajanje prevozov potnikov in blaga v notranjem cestnem prometu s pogoji, ki so določeni za dober ogled za pridobitev licence za izvajanje prevozov potnikov in blaga v mednarodnem cestnem prometu (Licenca Skupnosti).

Sklop sprememb je namenjen prepovedi kabotaže za vozila 8+1 in manj ter povečanju učinkovitosti razdelitve dovolilnic za mednarodni prevoz blaga, saj bi s tem omogočili domačim prevoznikom večjo dostopnost do mednarodnega trga cestnih prevozov.

Ugotovljene kršitev pri izvajanju pridobivanja temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja poklicnih voznikov je potrebno ustrezno sankcionirati.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Pri pripravi predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu so pripravljavci sledili predvsem naslednjim ciljem:

- Ministrstvo za infrastrukturo (v nadaljevanju MZI) je kot upravljalec javnega potniškega prometa odgovorno za zagotavljanje in organizacijo javne gospodarske službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu (v nadaljevanju GJP JPP). GJS JPP se je pričela izvajati leta 2004, na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu, ki je določal, da se koncesije podelijo obstoječim prevoznikom na linijah, ki so jih le-ti takrat izvajali, brez javnega razpisa. Trenutne koncesije so podaljšane do konca leta 2015. Model »podaljševanja« koncesijskih pogodb iz leta 2004 je skladno z določbami področne zakonodaje potrebno prekiniti na način, da se podelijo nove koncesijske pogodbe na podlagi javno objavljenega razpisa. Na podlagi spremembe zakonodaje se zagotovi pravna osnova za podaljšanje koncesij najkasneje do 2.12.2019. Do podelitve koncesij, do najkasneje 2.12.2019, je potrebno urediti pravno osnovo za uvedbo integriranih prevoznih storitev ter pravnih aktov in predpisov, ki podrobno določajo:
 - Standard dostopnosti,
 - Definiranje izključne pravice,
 - Smernice za oblikovanje snopov linij in koridorjev,
 - Snope in koridorje,
 - Okvirne vozne rede (daljinar, režimi),
 - Oceno obsega prevozov okvirnih voznih redov,
 - Tarifno lestvico,
 - Model stroškovne cene,
 - Model ločenega knjigovodstva,
 - Model koncesijskih poročil (mesečni, kvartalni, letni),
 - Model obračuna in poročila nadomestil (kompenzacije, subvencije), itn.;
- Pravico do izdaje subvencionirane vozovnice imajo vlagatelji s statusom dijaka, študenta in udeleženca izobraževanja odraslih. Ministrstvo, pristojno za izobraževanje vodi evidenco vpisanih dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih. Izdaja subvencionirane vozovnice vlagatelju, ki ni vpisan v obravnavano evidenco, je protizakonita. V izogib slednjemu se v predlogu zakona uskladijo kriteriji ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ki opredeljuje status vlagatelja ter ministrstva, pristojnega za promet, ki odloča o pravici vlagatelja iz naslova statusa vlagatelja;
- S spremembami avtotaksi prevozov se želi odpraviti kontradiktornost dosedanjega načina izdajanja licence za opravljanje taksi prevoza in izdajanje dovoljenja za izvajanje tovrstnih prevozov s strani lokalne skupnosti. Po sedanji ureditvi prevoznik za opravljanje avtotaksi prevoza potrebuje licenco za opravljanje prevozov. Veliko krat se zgodi, da lokalna skupnost kljub že izdani licenci pravnemu subjektu ne izda ustreznega dovoljenja za opravljanje avtotaksi prevoza. Razlogi za neizdajo dovoljenja so pogosto v prevelikem številu pravnih subjektov za opravljanje tovrstne dejavnosti na območju lokalne skupnosti. Prosilec licence v trenutku izdaje licence svojo gospodarsko dejavnost verificira, je pa ob morebitni neizdaji dovoljenja ne more opravljati ali pa jo opravlja na črno. Lokalna skupnost se bo v okviru potreb lokalnega prebivalstva odločila za število potrebnih koncesij. Zakonodajalec predpisuje minimalno eno koncesijo na 5.000 prebivalcev iz razloga, da se ne bi ustvarjali monopoli. Največja občina s 300.000 prebivalci mora tako izdati najmanj 60 koncesij, lahko pa jih izda več, gospodarski subjekti se namreč sami odločajo, s koliko vozili bodo izvajali

svojo koncesijo, oziroma omejitev števila vozil na posamezno koncesijo bo po novem v pristojnosti predpisa občine. Analiza je pokazala, da se za izpolnjevanje potreb uporabnikov po taksi prevozi v lokalni skupnosti, ki zajema območje 300.000 prebivalcev, predvideva vključitev 400 do 600 avtomobilov (taksijev). Podelitev koncesije izvede lokalna skupnost skladno s predpisanimi postopki javnega naročanja. V kolikor pa se bo gospodarska javna služba lokalnega pomena izvaja v okviru gospodarske javne službe pa bo lokalna skupnost le to ustanovila ali poverila pravnemu subjektu, ki izvaja gospodarske javne službe lokalnega pomena, da opravlja to dejavnost;

- Ureditev pravne vrzeli glede nedoločnosti kabotažnih prevozov potnikov in blaga z osebnimi vozili;
- Zaradi slabe ponudbe povezav JPP s prevoznimi storitvami letališč, se opredeli namen in potreba stalnega izvenlinijskega prevoza na prevoz potnikov med letališčem in poljubno točko vstopa oziroma izstopa potnika;
- Na območjih, kjer se izvaja posebni linijski prevoz, brez možnosti javnega linijskega prevoza, se na podlagi izdanega dovoljenja Organa JPP in ustrezne pogodbe med naročnikom in izvajalcem prevoza, omogoči prevoz naključnih potnikov;
- Zagotoviti enakost izpolnjevanja pogojev za dobri ugled pri izpolnjevanju pogojev za dostop do trga cestnih prevoznih storitev na nacionalnem nivoju do prevozov na nivoju Skupnosti in mednarodnih prevozih;
- Zagotoviti večjo dostopnost do opravljanja mednarodnih cestnih prevozov z učinkovitejšo razdelitvijo in prenosi dovolilnic;
- Zagotoviti sankcioniranje izvajalcev usposabljanja za poklicne voznike.

2.2 Načela

Načela predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozi v cestnem prometu ne odstopajo od načel temeljnega Zakona o prevozi v cestnem prometu.

2.3 Poglavitne rešitve

a) predstavitev predlaganih rešitev

- ureditev pravne osnove za podaljšanje koncesij za izvajanje GJS JPP, ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), najkasneje do 2.12.2019;
- opredelitev pojma integrirane linije, prevoza na klic in stalnega izvenlinijskega prevoza;
- ureditev pravnih podlag za elektronsko povezljivost evidenc in registrov, ki jih vodi ministrstvo, pristojno za promet in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij;
- zagotovitev pogojev za vzpostavitev kvalitetne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozi potnikov;
- opredelitev pogojev, ki morajo biti izpolnjeni, da se lahko v okviru posebnega linijskega prevoza potnikov izvede prevoz naključnih potnikov;
- ureditev specifičnih področij izvajanja in financiranja gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu (v nadaljevanju GJS JPP) v posameznih podzakonskih aktih in predpisih;
- uskladitev kriterijev ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ki opredeljuje status vlagatelja ter ministrstva, pristojnega za promet, ki odloča o pravici vlagatelja iz naslova statusa vlagatelja;
- zagotovitev pravnih podlag za povečanje učinkovitosti in nadzora nad izvajanjem GJS JPP in drugih prevozov (subvencioniranih, linijskih, izvenlinijskih, ipd.);
- zagotovitev pravnih podlag za ureditev prevozov na klic, občasnih prevozov in stalnih izvenlinijskih prevozov (v smislu dopolnilne in ne konkurenčne dejavnosti GJS JPP);

- vzpostavitev pravnih podlag za prepoved kabotaže za prevoz potnikov in blaga z vozili 8+1 in manj;
- vzpostavitev pravnih podlag za enotnost sistema upravljanja avtotaksi prevozov, pogojev in meril za izdajo dovoljenja ter ureditev tarife;
- zagotovitev enakosti izpolnjevanja pogojev za dobri ugled pri izpolnjevanju pogojev za dostop do trga cestnih prevoznih storitev na nacionalnem nivoju do prevozov na nivoju Skupnosti in mednarodnih prevozih;
- zagotavljanje večje dostopnosti do opravljanje mednarodnih cestnih prevozov z učinkovitejšo razdelitvijo in prenosi dovolilnic;
- vzpostavitev pravnih podlag za sankcioniranje izvajalcev usposabljanja za poklicne voznike.

b) Način reševanja:

- Vzpostavitev pravnih podlag za podaljšanje obstoječih koncesij za izvajanje GJS JPP;
- Vzpostavitev pravnih podlag za izvedbo in nadzor integriranih prevoznih storitev (optimizacija učinkovitosti in stroškov prevozov);
- Zagotovitev prevozov na ruralnih območjih in območjih z redko poseljenostjo (prevozi na klic);
- Preprečiti izdajo subvencionirane vozovnice vlagateljem, ki nimajo ustreznega statusa in niso vpisani v EVŠ oziroma CEUVIZ;
- odpraviti dvojnost sistema izvajanja avto-taksi-prevozov, poenotiti sistema preverjanja, podeljevanja in nadzora nad avtotaksi prevozi.

c) Normativna usklajenost predloga zakona:

Predlog spremembe zakona je usklajen z veljavno zakonodajo.

č) Usklajenost predloga zakona:

Predlog zakona je usklajen z:

- Ministrstvom za izobraževanje, znanost in šport;
- Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo (Urad RS za meroslovje).

d) Povzetek poročila o sodelovanju javnosti pri pripravi predloga zakona:

Predlog zakona je bil objavljen na spletnem portalu e-demokracija dne

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic na državni proračun.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona nima finančnih posledic na državni proračun.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Področje GJS JPP:

Avstrija

o Na nacionalnem nivoju je izvajanje javnega potniškega prometa v pristojnosti države, na regionalnem nivoju v pristojnosti pokrajin ter na lokalnem nivoju v pristojnosti občin. Področje javnega potniškega prometa se izvaja na podlagi nacionalnega Zakona o organiziranju in izvajanju javnega potniškega prometa in njegovih kasnejših dopolnil (Bundesgesetz..., 1999a).

o Podeljevanje koncesij za izvajanje javnega potniškega prometa se izvaja na podlagi nacionalnega Zakona o koncesijskih razmerjih in njegovih kasnejših dopolnil (Bundesgesetz..., 1999b). Ministrstvo, pristojno za promet, je pristojnost za določanje linij dodelilo pokrajinam.

o Načrtovanje in izvajanje javnega prevoza na ruralnih območjih je v pristojnosti pokrajin, občin ter lokalnih prevoznih organizacij, poznanih pod imenom »*Verkehrsverbund*«, katere v posameznih pokrajinah predstavljajo krovno organizacijo na področju javnega prevoza. Javni prevozi na ruralnih območjih se izvajajo z tesnim medsebojnim sodelovanjem ter skupno koordinacijo med pokrajinami, občinami ter lokalnimi prevoznimi organizacijami. Zakonodaja na ruralnih območjih dopušča izvajanje nekaterih posebnih oblik prevozov na zahtevo, poznanih tudi pod imeni »*Call bus/Rufbus*« oziroma »*Call collecting taxi/Anrufsammeltaxi*« ter izvajanje kombiniranega šolskega in rednega prevoza, saj oblasti šolske prevoze smatrajo za eno od oblik javnih prevozov.

o Pristop na tržišče prevoznih storitev je za vse zainteresirane nove izvajalce javnih prevozov (še zlasti tistih s področja izvajanja inovativnih oblik javnega prevoza) zaradi zahtevnih zakonodajnih postopkov v praksi zelo težaven, saj se lahko nove oblike prevozov uvedejo le na tistih območjih, kjer javni prevoz že obstaja in še to le v primeru, ko se s tem strinjajo tudi vsi ostali že obstoječi izvajalci javnega prevoza na tem območju. Zakonodaja predvideva, da se obstoječi prevozniki na nameravani pristop novih izvajalcev na trg lahko pritožijo, v kolikor menijo, da bi predvideni novi prevozniki lahko kakorkoli ogrozili njihovo sedanje delovanje. Pritožbe lahko obstoječi prevozniki podajajo tudi zoper vse tiste interesente, kateri bi želeli izvajati nove oblike prevozov na prostovoljni osnovi. Zainteresirani izvajalci novih oblik javnih prevozov na določenih območjih imajo zaradi tega za izvajanje nameravanih oblik prevozov še največ možnosti, v kolikor nameravane prevoze izvajajo v sodelovanju z že obstoječimi izvajalci javnih prevozov na takšnih območjih.

o Nakupovalni centri in ostali veliki generatorji prometa sofinancirajo vse potrebne navezave njihovih centrov z javnim potniškim prometom na podlagi plačevanja posebnega prispevka.

Nemčija

o Pristojnosti za področje javnega prevoza so porazdeljene med zvezni nivo na nacionalni ravni (»*Bund*«), med federalne enote na regionalni oziroma pokrajinski (deželni) ravni (»*Länder*«) ter med občine na lokalni ravni (»*Städte/Gemeinden*«). Občine se med seboj lahko združujejo v večje administrativne enote oziroma okraje (»*Kreis*«), kateri za izvajalce javnega prevoza predstavljajo najpomembnejšega oziroma najbolj kompetentnega sogovornika.

o Pravno podlago za izvajanje javnega prevoza potnikov v cestnem prometu predstavljajo temeljni zvezni zakonodajni akti, kot npr. Zakon o regionalizaciji javnega potniškega prometa (Gesetz..., 2002) ali Zakon o prevozu oseb (Personenbeförderungsgesetz, 1990) z njihovimi kasnejšimi dopolnitvami. Natančnejše opredelitve s področja planiranja, organiziranja in oblikovanja javnega potniškega prometa so sicer določene v zakonodajah posameznih regij (dežel). Država v zagotavljanju storitev javnega prevoza prebivalstvu vidi eno od osnovnih bivalnih funkcij.

o Občine same nimajo neposrednih pristojnosti na področju javnega prevoza, imajo pa veliko vlogo in odgovornost pri prizadevanjih za uvajanje izboljšav obstoječega sistema javnega potniškega prometa. Prevozniki morajo za izvajanje prevozov po fiksnih trasah obvezno pridobiti dovoljenje (licenco), ravno tako kakor ga morajo pridobiti tudi izvajalci taksi prevozov. Tržišče prevoznih storitev je omejeno in prevozniki niso deležni nikakršnih finančnih subvencij oziroma nadomestil za svoje delovanje. V kolikor posamezni prevoznik ne želi več izvajati prevozov po principu samopokrivanja stroškov (t.j. po tržnih zakonitostih), lahko posamezno okrožje takšnega prevoznika oziroma njegove prevozne storitve izključi iz sistema prevoznih storitev.

o Integracija posebnih oblik javnega prevoza z obstoječimi oblikami rednega javnega prevoza se pospešeno razvija. Osebe s posebnimi potrebami so upravičene do brezplačnega javnega prevoza, zato za takšne osebe ni razvitih in tudi ne predvidenih nikakršnih posebnih oblik javnega prevoza.

o V preteklosti (zlasti v 70. letih prejšnjega stoletja) je bilo preko integracije taksi prevozov v sistem javnih prevozov razvitih veliko modelov posebnih oblik javnega prevoza, ki so še danes v uporabi (organizirane sheme kolektivnega taksi prevoza na zahtevo/»*Collective taxi on-demand*« oziroma »*Anruf-Sammeltaxi*«; prevoz na zahtevo ali avtobusni taksi prevoz/»*Ride-on-demand*« oziroma »*Anruf-Linienfahrt*«; občinski avtobusni prevoz/»*Citizen's bus service*« oziroma »*Bürgerbus*«; prevoz z avtobusom na klic/»*Calla-bus service*« oziroma »*Anruf-Bus*«). Šolski prevozi na ruralnih območjih so kot kombinirani prevozi dostopni tudi vsem ostalim potnikom, ki takšen prevoz želijo uporabljati, omogočena pa je tudi možnost izvajanja posebnih oblik prevozov na zahtevo, zaradi česar je kot podpora takšnim oblikam prevoza na ruralnih območjih vzpostavljeno večje število dispečarskih centrov. Omogočena je tudi možnost izvajanja prostovoljnih prevozov z vozniki prostovoljci, pri čemer

so občine v preteklosti za ta namen lahko prispevale znatna dodatna finančna sredstva, kar pa je danes zaradi slabšega gospodarskega stanja v državi dopustno izvajati le še v primeru, da je takšna možnost izvajanja javnega prevoza natančno opredeljena v veljavni zakonodaji.

Italija

o Dejavnost javnega prevoza je na regionalnem nivoju v pristojnosti pokrajin, na lokalnem nivoju pa v pristojnosti občin. Tržišče prevoznih storitev je sestavljeno iz velikega števila različnih manjših prevoznikov.

o V primeru poteka linij preko več kot dveh regij, je izvajanje takšnih linij v pristojnosti državnih oblasti. V primeru poteka linij preko ene ali dveh regij, je izvajanje takšnih linij v pristojnosti posameznih pokrajinskih oblasti. V primeru, da redne linije potekajo preko več regij, so za izvajanje takšnih linij odgovorne tiste regije, preko katerih poteka najdaljši del posamezne linije. V primeru poteka linij po ruralnih in goratih območjih, je izvajanje takšnih linij v pristojnosti občinskih in pokrajinskih oblasti.

o Pokrajine so pristojne za področje izvajanja rednih linij, občine pa so pristojne za področje izvajanja šolskih prevozov ter ostalih posebnih oblik javnega prevoza, tudi turističnega, za katere se tudi izdajajo ustrezne licence. Izvajanje kombiniranega prevoza potnikov in blaga je omejeno na redka ruralna območja.

o Javna finančna sredstva se lahko namenijo le za posodabljanje prometne infrastrukture oziroma za razvoj novih inovativnih oblik javnega prevoza, ne pa tudi za neposredna finančna izplačila oziroma subvencioniranje prevoznikov.

o Model podeljevanja koncesij ter licenc za izvajanje javnih prevozov, katerega so se v preteklosti posluževale pokrajine in občine, je bil leta 2004 odpravljen in nadomeščen z modelom, kateri prevoznikom omogoča večjo medsebojno konkurenčnost. Model temelji na izbiri najbolj ugodnega prevoznika, kateri bo pripravljen zahtevane standarde izvajanja javnega prevoza izvajati z najmanjšimi stroški.

Nizozemska

o Za izvajanje javnega prevoza in koordinacijo med lokalnim in regionalnim javnim prevozom so pristojne pokrajinske oblasti. Ministrstvo, pristojno za promet, za potrebe izvajanja javnega prevoza pokrajinskim oblastem podeljuje določena finančna sredstva, s čimer pokrajinske oblasti postanejo v celoti odgovorne tako za nemoteno izvajanje javnega prevoza na njihovem teritoriju, kakor tudi za vso potrebno investiranje v prometno infrastrukturo, namenjeno nemotenemu izvajanju javnega prevoza.

o Občinske oblasti so pristojne za zagotovitev javnega prevoza vsem tistim osebam s posebnimi potrebami, ki so zaradi svojega težjega zdravstvenega stanja brez možnosti lastnega prevoza in zaradi tega odvisne izključno od storitev javnega prevoza. Občinske oblasti za potrebe zagotavljanja javnega prevoza takšnim kategorijam oseb, od ministrstev, pristojnih za promet in socialne zadeve, dobivajo vsa potrebna dodatna finančna sredstva. Določenim socialno šibkejšim kategorijam prebivalstva (šoloobveznim otrokom, osebam s posebnimi potrebami, starejšim osebam) je omogočen brezplačen javni prevoz. Izvajanje kombiniranega šolskega in rednega prevoza potnikov ni možno, pač pa se morajo takšni prevozi izvajati kot ločena oblika prevozov. Prav tako je izvajalcem omogočena možnost izvajanja prostovoljnih prevozov.

o Dejavnost javnega prevoza (rednega in posebnega, kot so npr. prevozi na klic ipd.) je urejena skladno z zakonodajo iz leta 1999 (*»The Ministerial Regulation Financing Public Transport«*), katera pokrajinskim in občinskim oblastem omogoča uporabo določenih finančnih sredstev za potrebe vzpostavitve posebnih oblik javnega prevoza kot so npr. kolektivni prevozi potnikov na zahtevo (*»Collective demand responsive transport«*). Prevozi na zahtevo so na ruralnih območjih zelo razširjeni in se izvajajo v sklopu rednih linij, v kombinaciji z prevozom oseb s posebnimi potrebami. Leta 2002 je bilo vzpostavljenih skoraj 40 primerov različnih storitev s področja prevozov na zahtevo, katere so se med seboj razlikovale po različnih karakteristikah, kot so: dolžina linije, namen, razpoložljivost in cena storitve, način rezervacije storitev idr. Zaradi potrebe po informacijski podpori za izvajanje prevozov na zahtevo, so bili uvedeni številni dispečarski centri. Večino izvajalcev prevozov na zahtevo zaradi odličnega poznavanja cestnih razmer predstavljajo kar izvajalci taksi prevozov (taksi službe). Kljub temu, da storitve prevoza na zahtevo v splošnem niso pogoste in zato tudi niso vključene v nobeno od oblik prevoznih storitev, katere so sicer predvidene v zakonodaji (redni prevozi, redni posebni prevozi, taksi prevozi, prevozi samo določenih kategorij potnikov), je takšna oblika prevozov smiselna na številnih ruralnih območjih. Za regionalne in lokalne povezave je uveden sistem enotne vozovnice, v katerega pa ni vključena nobena od oblik izvajanja prevozov na zahtevo.

o Le manjše število različnih prevoznikov se poteguje za pravico izvajanja rednih prevozov oziroma

prevozov na zahtevo, zaradi česar lahko pokrajinske oblasti z namenom preprečitve prilaganja ponudb za opravljanje prevoznih storitev le s strani enega zainteresiranega prevoznika, kriterije za izbiro prevoznika ustrezno spremenijo in s tem po potrebi zajamejo širši krog morebitnih zainteresiranih izvajalcev.

Švedska

o Pristojnost za izvajanje javnega prevoza je porazdeljena med ministrstvo, pristojno za promet na državnem nivoju, med pokrajine na regionalnem nivoju ter med občine na lokalnem nivoju. Občinske oblasti so skupaj z pokrajinskimi (okrajnimi) oblastmi odgovorne za izvajanje vseh oblik lokalnega in regionalnega javnega prevoza (avtobusnega, železniškega, rečnega, taksi prevoza, ...).

o Vsak okraj (»County«) ima vzpostavljeno svojo podporno službo, ki je zadolžena za načrtovanje in izvajanje javnega prevoza na svojem območju. Občina je odgovorna za izvajanje posebnih oblik javnega prevoza, tudi šolskega. Omogočena je možnost izvajanja kombiniranega šolskega in rednega prevoza potnikov, ki se zelo pogosto uporablja. Zakonodaja občinam dovoljuje, da lahko odgovornost in skrb za izvajanje javnega prevoza oseb s posebnimi potrebami prepustijo okrajnim oblastem.

o Ruralna območja so pogosto deležna nekaterih dodatnih storitev javnega prevoza, kot so npr. dva do trikrat tedensko delujoči taksi prevoz na zahtevo (»Dial-a-ride taxi«), zaradi česar so bili (kot podpora takšnim oblikam prevozov) vzpostavljeni številni dispečarski centri. Takšni taksiji na zahtevo izvajajo prevoze po okvirnem voznem redu na določenem ruralnem območju brez vnaprej določenega fiksnega prevoznega načrta. Namenjeni so za prevoze prebivalstva do najbližjega urbanega središča. Pokrajinske oblasti takšne oblike prevozov sofinancirajo samo v primeru, da se prevozi na ruralnih območjih izvajajo vsaj trikrat tedensko, zaradi česar ruralno prebivalstvo za takšne storitve prevoza plačuje enako ceno kakor bi jih plačevalo za storitve rednega prevoza, če bi le-ta tam obstajal. Takšna oblika prevoza je zaradi majhne frekvence namenjena zadovoljitvi zgolj občasnih potreb ruralnega prebivalstva, predvsem iz naslova nakupovanja, obiska zdravnika ali medsebojnega druženja. Povprečna zasedenost vozila pri posameznem potovanju z takšno obliko prevoza je 60%, kar znaša enega ali dva potnika na vozilo. Zakonodaja z različnimi zahtevami pri izvajanju avtobusnih in taksi prevozov (predvsem z različnimi zahtevami po opremljenosti vozil) omogoča, da si avtobusni in taksi prevozi na ruralnih območjih medsebojno neposredno ne konkurirajo.

Področje avtotaksi prevozov:

V Republiki Sloveniji ni enotnega sistema upravljanje avtotaksi prevozov, namreč občina lahko izda dovoljenje ali pa se prevozi opravljajo že na podlagi licence za avtotaksi prevoze. Pogoji in merila za izdajo dovoljenja v RS niso natančno opredeljeni, ravno tako ureditev tarife. Glede na to, da imajo nekatere druge članice EU te zadeve bolj primerno urejene in s tem bolj transparentne se s to novelo na novo ureja to področje. Tu je kratek pregled nekaterih ureditev teh prevozov.

V Republiki Avstriji se avtotaksi prevozi opravljajo na podlagi podeljene koncesije dežele, izjema je Dunaj, ki je istočasno dežela in mestna občina. Pogoji so: stabilno in učinkovito poslovanje prevoznika, dober ugled, ustrezní finančni položaj, strokovna usposobljenost. Tarifo lahko določi dežela v sodelovanju z gospodarsko zbornico, upoštevajoč pogoje poslovanja ali v dogovoru s strankami. Tarifa je določena za deželo, mestno občino, ko pa le-ta ni določena, pa se jo prosto določi na trgu. Pri zaposlovanju so dopuščene vse oblike dela.

V Kraljevini Danski se avtotaksi prevozi opravljajo na podlagi podeljenih licenc občine za obdobje deset let, število ni omejeno. Pogoji za podelitev so naslednji: polnoletnost vložnika, ni prekomerne finančne obremenitve ali davčnega dolga, ustrezná višina premoženja za poslovanje, ni kaznovanosti za odvzem licence, udeležba na izobraževanju in opravljanje izpita. Za voznika poleg nekaznovanosti in izobraževanja velja tudi preverjanje znanja iz geografije in jezika. Tarifo določa občina.

V Republiki Madžarski se avtotaksi prevozi opravljajo na podlagi izdaje dovoljenja več občin. Pri tem mora prevoznik izpolniti naslednje pogoje: oseba vredna zaupanja, strokovnost, primeren finančni položaj, vozilo mora izpolnjevati posebni nacionalni standard. Izdajatelj določi višino prevozne tarife in dajatev za parkirna mesta.

V Republiki Italiji velja, da mora voznik avtotaksi prevozov imeti pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas.

V Veliki Britaniji je izvajanje avtotaksi prevozov urejeno v državni zakonodaji, pooblastilo je na področju lokalne samouprave – departmaji, ki podeljujejo dovoljenja. Vozniki imajo podeljeno licenco za vožnjo, ki je praviloma maksimalno veljavnost 3 leta, upošteva se nekaznovanost osebja. Vozniki

morajo opraviti izpit iz zdravstvene sposobnosti, poznavanja kraja, jezika in spretnosti vožnje. Tarifa je določena, je pa mogoče dogovarjanje o sami ceni.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic na postopke oziroma poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Predlog zakona nima posledic na obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Predlog zakona nima posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona nima posledic na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona

Predlog sprememb in dopolnitev zakona bo po potrebi predstavljen z javno predstavitvijo, spletno predstavitvijo, seminarjem ali delavnicami.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa

Spremljanje izvajanja predpisa bo izvajalo pristojno ministrstvo in pristojni inšpektorat.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

Ni drugih pomembnih okoliščin.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

– spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen,

Gradivo je bilo objavljeno na spletnem portalu e–demokracija dne

– čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe,

Od dalje.

– datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,

.....

– seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),

/

– bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,

/

– bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

.....

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

- dr. Peter Gašperšič, minister, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Klemen Grebenšek, državni sekretar, Ministrstvo za infrastrukturo,
- mag. Mirko Komac, v.d. generalni direktor Direktorata za promet, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Suzana Habjanič, podsekretarka, Direktorat za promet, Ministrstvo za infrastrukturo,
- Andrej Benkovič, sekretar, Direktorat za promet, Ministrstvo za infrastrukturo;
- Bogdan Potokar, sekretar, vodja Sektorja za cestne prevoze, Direktorat za promet, Ministrstvo za infrastrukturo.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 131/06, 5/07 - popr., 123/08, 28/10, 49/11, 40/12-ZUJF, 57/12 in 39/13) se v prvi točki prvega odstavka 3. člena beseda »osem« nadomesti z besedo »(7 + 1)«.

Dodata se nova 11.a in 11.b točka, ki se glasita:

»11.a »finančna integracija« je sofinanciranje iste prevozne storitve z naslova združevanja finančnih sredstev;

11.b »fizična integracija« je povezanost različnih sistemov in podsistemov javnega potniškega prometa, kot tudi povezanost s posebnimi linijskimi prevozi potnikov, avto-taxi prevozi, stalnimi izvenlinijskimi prevozi in prevozi na klic;«.

Doda se nova 12.a točka, ki se glasi:

»12.a »integrirana linija« predstavlja medsebojno povezan sistem finančne, fizične, tarifne oziroma upravljalvske integracije javnega, posebnega in drugega prevoza potnikov;«.

Črta se 27. točka.

Doda se nova 37.a točka, ki se glasi:

»37.a »prevoz na klic« je napredna oblika javnega prevoza enega ali več potnikov, namenjena zagotavljanju storitve javnega prevoza potnikov na ruralnih območjih oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah JPP, in se izvaja z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev;«.

47.a točka se spremeni tako, da se glasi:

»47.a »Stalni izvenlinijski prevoz – shuttle prevoz« je prevoz med dvema točkama, namenjen izključno uporabi letaliških storitev potnika. V ta namen potnik vstopi oziroma izstopi na letališču;«.

Dodajo se nove 47.c, 47.d, 47.e, 47.f, 47.g, točke tako, da se glasijo:

»47.c »startnina« je fiksna vrednost, ki se plača za začetek avtotaksi prevoza;

47.d »tarifa za čas« je cena uporabe taksija na časovno enoto, izražena v eurih na uro;

47.e »tarifa za pot« je cena prevožene poti na enoto poti, izražena v eurih na kilometer;

47.f »tarifa za vožnjo« je sestavljena iz startnine, tarife za čas in tarife za pot;

47.g »tarifna integracija« je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enak nivo kakovosti prevozne storitve določa enako ceno;«.

Doda se nova 49.b točka tako, da se glasi:

»49.b »Upravljavska integracija« je povezanost posameznih med seboj usklajenih vozni redov, ki se izvajajo v obliki iste prevozne storitve oziroma enotnega voznega reda;«.

Dosedanja točka 49.b postane 49.c.

Doda se nova 51. točka tako, da se glasi:

»51. »voznina« je skupni znesek za potovanje, ki temelji na fiksni startnini, razdalji in trajanju potovanja. Voznina ne vključuje dodatnega plačila za posebne storitve;«.

2. člen

V 15. členu se doda nova trinajsta alineja, ki se glasi:

»- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic.«.

3. člen

Osmi, deveti in dvanajsti odstavek 16. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(8) V registru posebnih linijskih prevozov potnikov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji, voznem redu, daljinarju in itinerarju linij;
- podatki o številu in vrsti potnikov;
- podatki o izvajanju, financiranju in trajanju sklenjene pogodbe;
- podatki o podizvajalcih;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za namen uveljavljanja pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

- ime in priimek, stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO;
- status upravičenca v obdobju koriščenja subvencije prevoza;
- bivališče v času izobraževanja (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in podatki o bivanju v dijaške oziroma študentskem domu;
- ime in priimek, naslov (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti) in EMŠO zakonitega zastopnika;
- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
- ime, evidenčna številka in naslov lokacije izvajanja vzgojno izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatki o praktičnem izobraževanju: naziv in naslov organizacije, kjer se izvaja praktično izobraževanje, obdobje in število dni opravljanja praktičnega izobraževanja v tednu;
- vrsta subvencionirane vozovnice (mesečna vozovnica, vozovnica za 10 voženj na mesec);
- razdalja od kraja bivanja do kraja izobraževanja;
- seznam relacij od kraja bivanja do kraja izobraževanja (izvajalec prevoza, ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, smer vožnje, vrsta prometa, kilometrska razdalja za posamezno relacijo);
- seznam izdanih vozovnic (izvajalec prevoza (naziv izvajalca, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izvajalca), relacija (vstopna in izstopna postaja, smer potovanja), vrsta vozovnice, številka izdane vozovnice, datum izdaje vozovnice, obdobje veljavnosti vozovnice, polna cena vozovnice, cena vozovnice, ki jo plača upravičenec, višina subvencije, do katere je upravičen izvajalec).«.

4. člen

Prvi in tretji odstavek 17. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Evidenčne in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, organ JPP, Finančna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije, izdajatelj licenc, organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa in pravni subjekti, ki so vključeni v sistem financiranja integriranih linij.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidenco subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja ter Evidenčnim in informacijskim sistemom visokega šolstva v Republiki Sloveniji, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za izobraževanje, tako da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- ime, naslov in evidenčna številka vzgojno izobraževalnega ali študijskega programa;
- podatek o tem ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov.«.

Doda se novi četrti odstavek tako, da se glasi:

»(4) Ministrstvo, pristojno za izobraževanje na podlagi podatkov, ki jih vodi v Centralni evidenci udeležencev vzgoje in izobraževanja ter v Evidenčnem in informacijskem sistemu visokega šolstva v Republiki Sloveniji, posreduje ministrstvu, pristojnemu za promet podatke o statusu vlagatelja v obdobju koriščenja prevoza.«.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek, ki se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alineje 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licenca Skupnosti ali izvod licence;

- v evidenci iz druge in tretje alineje 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
- v evidenci iz četrte alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
- v evidenci iz pete alineje 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;
- v evidenci iz šeste in sedme alineje 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
- v evidenci iz osme alineje 15. člena tega zakona za zadnji dve leti;
- evidenci iz devete alineje 15. člena tega zakona se podatki hranijo še pet let po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo;
- v evidenci iz enajste, dvanajste in trinajste alineje 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov.«.

Dosedanji šesti, sedmi in osmi odstavek postanejo sedmi, osmi in deveti odstavek.

5. člen

Črta se tretja alineja drugega odstavka 19. člena.

6. člen

V 20. členu se dodata nova točka e) in f) tako, da se glasita:

»e) da ima v zadnjih šestih mesecih poravnane davčne obveznosti in prispevke za socialno varnost in da ni na seznamu neplačnikov davkov in nepredlagateljev obračunov. Pogoj iz te točke se ugotavlja ob pridobitvi in obnovi licence,

f) izpolnjevati pogoje v zvezi z zahtevo glede sedeža, kot to določa 5. člen Uredbe 1071/2009/EU in Uredbe o izvajanju Uredbe 1071/2009/EU.«.

7. člen

21. člen se spremeni tako, da se glasi:

»21. člen
(dober ugled)

Za preverjanje izpolnjevanja pogoja dobrega ugleda, izgubo dobrega ugleda, razglasitev upravljavca prevoza za neprimernega ter ponovno pridobitev dobrega ugleda se uporabljajo določbe Uredbe 1071/2009/EU in Uredbe o izvajanju Uredbe 1071/2009/EU.«.

8. člen

V prvem odstavku 33. člena se sedma alineja spremeni tako, da se glasi:

»- pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost izpisa le-tega;«.

V prvem odstavku 33. člena se dodajo nova osma, deveta, deseta in enajsta alineja, ki se glasijo:

»-pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov dovoljenje lokalne skupnosti, potrjen cenik in obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza;

- pri opravljanju občasnega prevoza potnikov obrazec za izvajanje občasnega prevoza potnikov;

- pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov pogodbo in seznam potnikov;

- pri opravljanju posebnega linijskega prevoza potnikov v primeru prevoza drugih vrst potnikov, ki niso določeni v prvem odstavku 54. člena zakona in v primeru prevozov namenjenih isti skupini javnosti, kot linijski prevoz, dovoljenje organa JPP.«.

Črtata se drugi in šesti odstavek.

Tretji, četrti in peti odstavek postanejo drugi, tretji in četrti odstavek.

9. člen

V petem odstavku 45. člena se beseda »največ« zamenja z besedo »najmanj«.

Sedmi odstavek 45. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu, skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji, sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu in ustavljati izključno na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom.«.

10. člen

48. člen se spremeni tako, da se glasi:

»48. člen
(integrirana linija)

(1) Storitve javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu se lahko izvajajo v obliki integriranih linij javnega, posebnega oziroma drugega prevoza potnikov. Integracija linij se lahko izvaja na podlagi finančne, fizične, tarifne oziroma upravljalvske integracije posameznih prevoznih storitev.

(2) Minister, pristojen za promet, predpiše vrsto, količino, način, standard in pogoje za izvajanje in financiranje integriranih linij ter podlage za zagotavljanje preglednosti finančnega poslovanja in nadzora pri izvedbi integriranih linij.«.

11. člen

Prvi, drugi in tretji odstavek 49. člena se spremenijo tako, da se glasijo:

»(1) Prevoznik ne sme prekiniti ali opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen ali opuščen zaradi nepredvidenih ali predvidenih dogodkov, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti ali se jim izogniti in katerih posledic ni moč odvrniti.

(3) O prekinitvi ali opustitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost preko sredstev javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev oziroma opustitev, hkrati pa tudi pripadajoče avtobusne postaje, avtobusna postajališča in organ JPP.«.

Črta se četrti odstavek.

Dosedanji peti odstavek postane četrti odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji ali delu linije, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo odvzame in podeli drugemu prevozniku. Šteje se, da je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji ali delu linije, če najmanj dvakrat v koledarskem letu o tem ni obvestil koncedenta ali pa je brez razlogov po nepredvidenih ali predvidenih dogodkih opustil prevoz-na posamezni registrirani liniji ali delu linije. Za

enkratno opustitev opravljanja prevoza šteje prva opustitev prevoza na registrirani liniji ali delu linije.«.

12. člen

Drugi odstavek 50. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijske linije, vrsto, obseg in način usklajevanja voznih redov znotraj koledarskega leta, daljinar, način opravljanja, način financiranja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.«.

Črta se tretji odstavek.

Četrti, peti in šesti odstavek postanejo tretji, četrti in peti odstavek.

Sedmi odstavek postane šesti odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

(6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na pogladi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu najugodnejšemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odzame, se sklene pogodba z drugim najugodnejšim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod pogoji, ki jih določi koncedent.«.

Osmi odstavek postane sedmi odstavek.

13. člen

Črta se tretji odstavek 51. člena.

14. člen

53. člen se spremeni tako, da se glasi:

»53. člen
(mestni linijski prevoz potnikov)

(1) Organizacijo in način izvajanja mestnega linijskega prevoza potnikov lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Mestni linijski prevoz potnikov se opravlja znotraj naselja občine oziroma mej občine, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji oziroma občinami, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto, in če občina za to pridobi dovoljenje organa JPP.

(3) Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov;
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja medkrajevni linijski prevoz potnikov na tem območju.

(4) Pri urejanju mestnih linijskih prevozov potnikov in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja;
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza potnikov;
- povezanost mestnega linijskega prevoza potnikov z drugimi vrstami prometa;
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega linijskega prevoza potnikov.

(5) Sredstva za opravljanje mestnega linijskega prevoza potnikov se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(6) Mestni linijski prevoz potnikov v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(7) Izvajalec mestnega linijskega prevoza potnikov lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi na podlagi organiziranja prevozov na klic ali na podlagi pogodbenega razmerja z avtotaksi prevozniki.«.

15. člen

54. člen se spremeni tako, da se glasi:

»54. člen (opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz potnikov je prevoz določene kategorije potnikov, ki se iz pogojev zagotavljanja prometne varnosti ter časovne in prostorske posebnosti prevoza izvaja ločeno od sistema javnega potniškega prevoza potnikov. S posebnim linijskim prevozom potnikov se opravlja prevoz delavcev med domom in službo, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov do izobraževalne ustanove in nazaj, prevoz oseb s posebnimi potrebami do zavodom in nazaj ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Storitve posebnega linijskega prevoza potnikov lahko izjemoma poleg potnikov iz prvega odstavka, pod pogojem zadostne kapacitete vozila, uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza.

(3) Za opravljanje prevozov iz prejšnjega odstavka in organizacijo prevozov namenjenih isti skupini javnosti, kot linijski prevoz, mora prevoznik pridobiti dovoljenje organa JPP. Pri izdaji dovoljenja mora organ JPP upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost cestnega in železniškega javnega linijskega prevoza;
- posebni pogoji potovanja za posamezno kategorijo uporabnikov prevoza;
- vpliv na ekonomičnost poslovanja prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu na tem območju.

(4) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom, pri čemer je naročnik prevoza lokalna skupnost ali pravna oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost ali fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost. Seznam potnikov je obvezni sestavni del pogodbe. Med opravljanjem posebnega linijskega prevoza potnikov morata biti v vozilu pogodba in seznam potnikov, pri čemer sta lahko pogodba in seznam potnikov shranjena na elektronskem spominskem mediju.

(5) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti ministrstvo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov.

(6) Pri prevozu šoloobveznih otrok sme voznik ustaviti na vnaprej določenih avtobusnih postajališčih, kot je to dogovorjeno s pogodbo med naročnikom prevoza in prevoznikom. Ustavljanje na vnaprej določenih avtobusnih postajah oziroma avtobusnih postajališč se izvaja na lokaciji, ki potniku zagotavlja ustrezno prometno varnost ob vstopu in izstopu iz avtobusa.

(7) Minister, pristojen za promet, predpiše način in postopek za izvajanja posebnega linijskega prevoza potnikov, vrsto podatkov za prigrasitev posebnega linijskega prevoza potnikov in vodenje evidenc, poročanje ter izvajanje nadzora.«.

16. člen

V prvem odstavku 55. člena se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz v naprej določene skupine potnikov, ki se prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih se elementov linijskega oziroma posebnega linijskega

prevoza, kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesto vstopanja in izstopanja potnikov. Prevozi niso namenjeni vsakodnevnim, ponavljajočim se migraciji iste javnosti, kot linijski prevozi.«.

Dodajo se novi drugi, tretji in četrti odstavek tako, da se glasijo:

»(2) Občasni prevozi potnikov se opravljajo z avtobusi ali vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža najmanj osem sedežev.

(3) Voznik prevoznika mora imeti v vozilu obrazec za izvajanje občasnega prevoza potnikov. Minister, pristojen za promet s podzakonskim aktom predpiše vsebino obrazca.

(4) Obrazec za izvajanje občasnega prevoza se mora na sedežu prevoznika hraniti 2 leti od opravljenega občasnega prevoza.«.

17. člen

56. člen se spremeni tako, da se glasi:

»56. člen (avtotaksi)

(1) Avtotaksi prevozi se na območju občin ali več občin (v nadaljevanju: lokalna skupnost) skupaj opravljajo na podlagi podeljene koncesije ali v okviru gospodarske javne službe lokalne skupnosti. Za vsakih začetih 5000 prebivalcev mora lokalna skupnost podeliti najmanj eno koncesijo.

(2) Avtotaksi prevozi se izvajajo z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ sedem sedežev. Voznik mora imeti v vozilu izpolnjen potni nalog, ki mora vsebovati podatke o vrsti prevoza, firmi oziroma sedežu prevoznika, času veljavnosti potnega naloga, osebnem imenu voznika, začetku, smeri in koncu vožnje, registrski označbi vozila, stanju kilometrskega števca ob začetku in koncu vožnje, številu prevoženih kilometrov in žig ter podpis pooblaščenice osebe, ki je izdala dokument. Voznik mora imeti v vozilu tekoči potni nalog. Podjetje hrani izpolnjeni potni nalog še dve leti po opravljeni vožnji na sedežu podjetja.

(3) Lokalna skupnost s svojim predpisom natančno določi:

- število dovoljenj, ki se jih podeli na območju;
- in predpiše minimalne standarde kakovosti izvajanja storitev avtotaksi prevozov, pri čemer ne sme določati standarda glede videza in opreme vozila;
- avtotaksi postajališča;
- način izvajanja gospodarske javne službe;
- sankcioniranje glede nespoštovanja občinskih predpisov;
- pogoje in kriterije ter način izbire pri podelitvi koncesije;
- in predpiše maksimalno ceno za štartnino, tarifo za pot (za dnevno in nočno/praznično) in tarifo za čas (za dnevno in nočno/praznično);
- postopek podelitve dovoljenja;
- čas trajanja dnevne in nočno/praznične tarife;
- preverjanje znanja slovenskega jezika ter znanja o poznavanju kraja in kulture na območju v katerem se podeljuje dovoljenje.

(4) Pristojni organ lokalne skupnosti izda dovoljenje za posamezno vozilo podjetju in vozniku, ki je redno zaposlen pri tem podjetju. Podjetje mora izpolnjevati naslednje pogoje:

- dober ugled;
- biti lastnik motornih vozil registriranih za prevoz potnikov ali imeti pravico uporabe teh vozil na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne pogodbe ali lizing pogodbe;
- da ima v zadnjih šestih mesecih poravnane davčne obveznosti in prispevke za socialno varnost in da ni na seznamu neplačnikov davkov in nepredlagateljev obračunov;
- potrdilo o skladnosti od pristojne organizacije, da je v vozilu vgrajen overjen taksimeter.

(5) Pristojni organ lokalne skupnosti lahko na podlagi pogojev iz prejšnjega odstavka podjetju, ki že ima pridobljeno koncesijo ali opravlja gospodarsko javno službo, izda nadomestno dovoljenje zaradi nepredvidljivih okoliščin (nezmožnost opravljanja vozila s strani voznika, javni dogodki evropskega in svetovnega pomena). Nadomestno dovoljenje se izda največ za 30 delovnih dni. Posameznemu podjetju se lahko izda v istem obdobju največ 1/3 nadomestnih dovoljenj glede na pridobljena dovoljenja, izračunan koeficient se zaokrožuje na celo število in navzgor.

(6) Dovoljenje je plastificirano in obsega površino formata A5 v pokončni obliki na katerem so navedeni naslednjih podatki:

- polni naziv podjetja;
- ime in priimek ter slika voznika podjetja;
- številka in datum izdaje dovoljenja ter njegova veljavnost.

(7) Lokalna skupnost podjetju uradno potrdi cenik storitev z naslednjo minimalno vsebino: startnina, tarifa za pot, tarifa za čas. Cenik mora biti plastificiran in obsegati površino formata A5 v pokončni obliki.

(8) Podjetje je dolžno namestiti dovoljenje in cenik tako, da je vsebina cenika vidna potniku.

(9) Podjetje si lahko pridobi dovoljenje v eni lokalni skupnosti ali v več lokalnih skupnostih, v kolikor se avtotaksi prevoz izvaja na podlagi skupno podeljene koncesije ali v okviru skupne gospodarske javne službe lokalne skupnosti, ki pa ne sme presegati velikosti teritorialno pristojne upravne enote na tem območju.

(10) Podjetje ne sme prevzemati potnikov v lokalni skupnosti, v kateri nima veljavnega dovoljenja.

(11) Podjetja, ki imajo potrebe po prevozu potnikov (potniški terminali) lahko organizirajo avtotaksi prevoz tako, da sklenejo ustrezno pogodbo z lokalno skupnostjo.«.

18. člen

Doda se novi 56a. člen, ki se glasi:

»56a. člen
(dober ugled in finančni položaj izvajalca avtotaksi službe)

(1) Dobrega ugleda za izvajanje avtotaksi službe nima oseba:

- ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost cestnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine,
- ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen, daljšo od enega leta,
- ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat pravnomočno kaznovana za hujši prekršek, ki je posledica kršitve predpisov s področja: davkov, opravljanja prevozov potnikov, varnosti cestnega prometa, preprečevanja dela in zaposlovanja na črno, plačilnega prometa, prometa in varstva potrošnikov,
- ki ima zaposlene voznike, ki so pravnomočno obsojeni zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in so obsojeni na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot šest mesecev,
- ki ima zaposlene voznike zoper katere je bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

(2) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je bila izrečena kot glavna sankcija globa, višja od 2.000 eurov oziroma za posameznika višja od 250 eurov.

(3) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe ali prekrška. Vlagatelj

mora podati izjavo, da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti. Predloži potrdilo o nekaznovanosti za kaznivo dejanje in prekršek, ali poda ustrezno izjavo o vpogledu v uradne evidence.

(4) Podjetju, ki izgubi dober ugled, dovoljenje preneha po samem zakonu z dnem pravnomočnosti odločitve.«.

19. člen

57. člen se spremeni tako, da se glasi:

»57. člen (določitev tarife in uporaba taksimetra)

(1) Podjetje, ki izvaja avtotaksi prevoze, mora zagotoviti uporabo taksimetra na način, da se ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezano skupino potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje in da se voznina izračuna na osnovi tarife za vožnjo, porabljenega časa in prevožene poti.

(2) Taksimeter, mora biti vgrajen in overjen v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje.

(3) Za izračun voznine se uporablja način izračuna D (uporaba dvojne tarife), kjer se voznina izračunava na podlagi hkratne uporabe tarife za čas in tarife za pot na celotnem potovanju.

(4) Dovoljeni sta dve tarifi za vožnjo in sicer dnevna tarifa ter nočno/praznična tarifa.

(5) Prehod med tarifama za vožnjo mora biti avtomatski brez posredovanja voznika.

(6) Taksimeter mora biti nameščen na armaturni plošči oziroma na mestu vzvratnega ogledala tako, da je viden uporabnikom prevoza iz zadnjih sedežev. Vgradnja taksimetra mora biti homologirana. Homologacija ni potrebna v kolikor ima vozilo serijsko predvideno mesto za vgradnjo.

(7) Voznik po opravljeni storitvi izroči potniku račun, ki mora vsebovati naslednje podatke:

- zaporedna številka in datum izdaje računa;
- ime in naslov prevoznika;
- naziv firme podjetja in naslov, ter identifikacijsko številko za DDV v primeru identificiranega prevoznika oz. davčna številka, če ni identificiran za DDV;
- registrska številka vozila;
- naziv organa, ki je izdal dovoljenje in številka dovoljenja;
- tip taksimetra in serijska številka taksimetra;
- startnina;
- čas trajanja vožnje;
- prevožena razdalja (v km);
- voznina;
- dodatki;
- cena prevoza z DDV-jem.

(8) Tarifa za pot in za čas ne sme biti nižja od rentabilne cene, ki predstavlja stroškovno ceno prevoza.«.

20. člen

57a. člen se spremeni tako, da se glasi:

»57.a člen (stalni izvenlinijski prevoz - shuttle prevoz)

(1) Prevozi potnikov v obliki stalnega izvenlinijskega prevoza potnikov se lahko izvajajo samo iz letališč oziroma na letališča. Izvaja jih prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb, in dovoljenje lokalne skupnosti na območju katere je letališče.

(2) Prevozi se izvajajo z osebnimi vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in morajo imeti na vidnem mestu oznako vrste prevoza in cenik prevoza.

(3) Voznik prevoznika mora imeti v vozilu obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza. Minister, pristojen za promet s podzakonskim aktom predpiše vsebino obrazca.

(4) Obrazec za izvajanje stalnega izvenlinijskega prevoza se mora na sedežu prevoznika hraniti 2 leti od opravljenega stalnega izvenlinijskega prevoza.«.

21. člen

Dodata se nova 57b. in 57c. člen, ki se glasita:

»57b. člen (prevoz na klic)

(1) Prevoz na klic se izvaja v okviru gospodarske javne službe javni linijski prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko lokalna skupnost ali več lokalnih skupnosti, v soglasju z ministrstvom, organizira izvajanje prevoza na klic, oziroma podeli koncesijo za izvajanje prevozov na klic ali jih izvaja v okviru lokalne gospodarske javne službe, če na obravnavanem območju ni organiziranega javnega prevoza potnikov.

(3) S prevozom na klic se zagotavlja prevoz enega ali več potnikov, ki bivajo na ruralnih območjih oziroma na območjih z nižjim povpraševanjem po storitvah JPP.

(4) Prevoz na klic se lahko izvaja po v naprej določenem voznem redu, za katerega velja režim »prevoz na klic« in se izvede izključno ob izpolnjenem pogoju predhodne najave prevoza s strani potencialnega potnika, ali pa po prilagodljivem voznem redu, kjer se čas in relacija vožnje oblikujeta glede na prevozno potrebo potnika.

(5) Prevoz na klic se izvaja z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.«.

»57c. člen (oznaka prevoza)

Posamezni izvajalci prevozov iz 56., 57.a in 57.b člena zakona informirajo potnike o vrsti prevoza z barvno svetlobno tablo na strehi vozila. Vrste oznak prevoza so:

- taksi prevoz s črnim napisom na rumeni svetlobni tabli z oznako »TAXI«;
- stalni izvenlinijski prevoz s črnim napisom na roza svetlobni tabli z oznako »SHUTTLE«;
- prevozi na klic s črnim napisom na svetlo zeleni svetlobni tabli z oznako »P-KLIC«.«.

22. člen

V prvem odstavku 62. člena se beseda »direkcija« nadomesti z besedo »ministrstvo«.

23. člen

V prvi alineji drugega odstavka 63. člena se za besedo »liniji« doda besedilo », tako, da potnik pri trajanju potovanja lahko samo vstopi ali samo izstopi na avtobusnih postajah oziroma avtobusnih postajališčih znotraj Republike Slovenije;«.

24. člen

Črta se šesta alineja prvega odstavka 64. člena.

25. člen

V prvem odstavku 73. člena se besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014«.

Drugi odstavek 73. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico iz 1. in 4. člena Uredbe Komisije (EU) št. 361/2014 v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozi in ga posredovati ministrstvu.«.

26. člen

V prvem odstavku 74. člena se besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014«.

Drugi odstavek 74. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico iz 1. in 4. člena Uredbe Komisije (EU) št. 361/2014 v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozi in ga posredovati ministrstvu.«.

27. člen

V prvem odstavku 76. člena se besedilo »Uredbo Komisije 2121/98/ES« nadomesti z besedilom »Uredbo Komisije (EU) št. 361/2014«.

V četrtem odstavku 76. člena se besedilo »Knjige potniških spremnic« spremeni v besedilo »Potniške spremnice«.

28. člen

V drugem odstavku 86. člena se črta besedilo », in CEMT dovolilnice«.

29. člen

Prva alineja 88. člena se spremeni tako, da se glasi:

»- ima licenco oziroma dovoljenje Skupnosti, ki mu dovoljuje mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu in ima veljaven vsaj en izvod licence,«.

30. člen

V drugem odstavku 90. člena se črta besedilo » in na oglasni deski delivca«.

Besedilo zadnjega stavka četrtega odstavka 90. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Delivec mora letni načrt dodelitve dovolilnic in dovolilnic CEMT prevoznikom določiti najpozneje do 15. novembra tekočega leta.«.

31. člen

94. člen se spremeni tako, da se glasi:

»94. člen

(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)

(1) Prenos dovolilnic med prevoznikoma je dovoljen na podlagi podane vloge delivcu prevoznika, ki dovolilnico prenaša in prevoznika, ki bo dovolilnico prejel. Prevoznik, ki bo dovolilnico prejel mora izpolnjevati pogoje iz 88. člena tega zakona. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega ali delnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen na podlagi odločbe iz šestega odstavka tega člena. Prenos je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika.

(3) Dovoljen je tudi prenos ali zamenjava vrste CEMT dovolilnic med prevoznikoma.

(4) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta delitve dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predloži skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(5) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona. CEMT dovolilnica, ki jo je prevoznik prenesel na drugega prevoznika ali zamenjal z drugim prevoznikom v tekočem letu, se pri točkovanju upošteva tako, da se šteje skupno število opravljenih prevozov, ki sta jih opravila oba prevoznika, iz 95. člena tega zakona.«.

32. člen

Na koncu prvega odstavka 108. člena se doda besedilo: »Kabotažo z vozili, ki imajo poleg voznikovega največ 8 sedežev, ni dovoljeno izvajati.«.

33. člen

Na koncu prvega odstavka 109. člena se doda besedilo: »Kabotažo z vozili največje dovoljene mase do 3.5 t, ni dovoljeno izvajati.«.

34. člen

Prvi odstavek 114b. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj do dopolnjenega 26. leta starosti, ki ima bivališče najmanj 2 km oddaljeno od kraja izobraževanja in se izobražuje po javno veljavnih izobraževalnih ali študijskih programih v Republiki Sloveniji s statusom:

- dijaka;
- udeleženca izobraževanja odraslih, ki se izobražuje po javno veljavnih programih poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja, če ni v delovnem razmerju, ni prijavljen kot brezposelna oseba ali se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela;

- študenta;
- in ni:
- v delovnem razmerju ali ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti;
 - vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu;
 - poslovodna oseba gospodarskih družb ali direktor zasebnih zavodov.«.

Tretji in četrti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem dnevno potujejo od kraja stalnega ali začasnega prebivališča oziroma naslova bivanja v času izobraževanja do kraja izobraževanja in nazaj.

(4) Med krajem stalnega ali začasnega prebivališča do naslova bivanja v času izobraževanja pripada upravičencu izključno vozovnica za 10 voženj na mesec.«.

Doda se novi peti odstavek tako, da se glasi:

»(5) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ima upravičenec iz tretjega odstavka pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za 10 voženj na mesec, kadar za navedeno relacijo ne potrebuje mesečne vozovnice.«

Dosedanji peti odstavek postane šesti in se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče oziroma študijsko leto. Med zlorabe pravice do subvencioniranega prevoza se šteje:

- nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma za del relacije;
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti;
- ponarejanje vozovnice;
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki;
- navajanje neresničnih podatkov.«.

Doda se novi sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Ne glede na določbe prejšnjega člena, mora upravičenec iz prejšnjega odstavka tega člena oziroma njegov zakoniti zastopnik, na podlagi odločbe ministrstva, vrniti neupravičeno obogatitev in plačati pogodbeno kazen v višini trikratnika polne cene subvencionirane vozovnice na mesečni ravni.«.

35. člen

Prvi in drugi odstavek 114c. člena se spremenita tako, da se glasita:

»(1) Upravičenec ima pravico do nakupa subvencionirane vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, razen v mestnem linijskem prevozu potnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima upravičenec pravico do nakupa subvencionirane vozovnice tudi za mestni linijski prevoz potnikov, na način kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet.«.

36. člen

Naslov 114č. člena se spremeni tako, da se glasi: »(Obdobje koriščenja subvencioniranega prevoza)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Za dijake in udeležence izobraževanja odraslih se subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta oziroma za študente od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta.«.

Tretji in četrti odstavek se spremenita tako, da se glasita:

»(3) Upravičenec se odloči za nakup mesečne, polletne ali letne vozovnice. Polletna vozovnica za dijaka se izda za obdobje od 1. 9. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6. oziroma letna vozovnica za obdobje 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta. Polletna vozovnica za študenta za obdobje od 1. 10. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6., letna vozovnica pa za obdobje od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta. Polletna vozovnica za udeleženca izobraževanja odraslih se izda za obdobje od 1. 9. do 31. 1. oziroma od 1. 10. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6., letna vozovnica pa za obdobje 1. 9. do 30. 6. oziroma od 1. 10. do 30. 6. tekočega šolskega leta.«.

»(4) Subvencionirana vozovnica velja za obdobje, za katerega je izdana in velja še do konca prvega delovnega dne v naslednjem mesecu.«.

37. člen

V drugem odstavku 114d. člena se črtata besedi »mesečne« in »največ«.

V tretjem odstavku se črtata besedi »mesečne«.

Četrti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Način in metodologijo izračuna polne cene subvencionirane vozovnice in cene, ki jo plača upravičenec, ter razrede oddaljenosti, predpiše minister, pristojen za promet v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje ter delo in socialne zadeve.«.

38. člen

Prva alineja prvega odstavka 117. člena se spremeni tako, da se glasi:

»- inšpektorat, pristojen za področje prometa izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona, razen nadzorov nad avtotaksi prevozi in prevozi na klic. Nadzor se opravlja na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;«

Doda se nova peta alineja prvega odstavka, ki se glasi:

»- občinski oziroma medobčinski inšpektorat izvaja nadzor nad avtotaksi prevozi (56. in 56a. člen) in prevozi na klic (57b. člen).«.

39. člen

Prvi odstavek 124. člena se spremeni tako, da glasi:

»(1) Z globo od 4.000 do 8.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ali posameznik, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za prevoze za lastne potrebe (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).«.

V drugem odstavku 124. člena se besedilo »1.000 do 2.000« spremeni v besedilo »2.000 do 4.000«.

V sedmi alineji drugega odstavka 124. člena se beseda »voznike« spremeni v besedilo »prevoze za lastne potrebe«.

40. člen

Besedilo 125. člena se spremeni tako, da se glasi:

»125. člen
(prekrški)

(1) Z globo 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost ali posameznik, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju z 108. in 109. členom tega zakona;
2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne osebe ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

41. člen

Tretja točka prvega odstavka 127. člena se spremeni tako, da se glasi:

»3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se ta uporablja v skladu z njegovim namenom in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezano skupino potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje in da se voznina izračuna na osnovi tarife za vožnjo, porabljenega časa in prevožene poti in ne zagotovi take namestitve taksimetra na armaturni plošči oziroma na mestu vzratnega ogledala, da je ta viden uporabnikom prevoza iz zadnjih sedežev in ne zagotovi namestitve cenika tako, da je njegova vsebina vidna potniku ter ne izroči potniku po opravljeni storitvi račun (56. in 57. člen zakona);«.

V prvem odstavku 127. člena se doda nova osma točka tako, da se glasi:

»8. med opravljanjem avtotaksi prevozov nima v vozilu dovoljenja lokalne skupnosti, potrjenega cenika, ki je pritrjen tako, da je viden uporabnikom ali drugih potrebnih dokumentov, oznak in opreme (56. člen).«.

42. člen

V sedmi točki prvega odstavka 128. člena se beseda »direkcije« nadomesti z besedo »ministrstva«.

V prvem odstavku 128. člena se za 10. točko dodata novi 11. in 12. točka, ki se glasita:

»11. pri opravljanju linijskih prevozov potnikov v notranjem cestnem prometu nima kopije veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnosti izpisa le-tega;

12. pri opravljanju občasnega prevoza potnikov nima obrazca za izvajanje občasnega prevoza potnikov ali obrazec ni pravilno izpolnjen (tretji odstavek 55. člena).«.

43. člen

131.b člen se spremeni tako, da se glasi:

»131.b člen
(prekrški)

(1) Z globo od 1.750 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, samostojni podjetnik ali posameznik, ki opravlja samostojno dejavnost, ki ravna v nasprotju s predpisanim načinom:

- poročanja in postopkom izvajanja subvencioniranega prevoza (114.e člen);
- obračunavanja najkrajše razdalje med avtobusnima postajališčema in razreda oddaljenosti (114.c člen);
- obračunavanja subvencije (114.d člen).

(2) Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.«.

44. člen

Doda se novi 131.c člen, ki se glasi:

»131.c člen
(prekršek)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, če ne izpolnjuje katerega od pogojev določenih v drugem odstavku 41. člena tega zakona (tretji odstavek 41. člena tega zakona).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka.«.

45. člen

Doda se novi 131.d člen, ki se glasi:

»131.d člen
(prekršek)

(1) Z globo od 400 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik, ki ne izvaja rednega usposabljanja v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 43. člena tega zakona (tretji odstavek 41. člena tega zakona).

(2) Z globo od 400 do 1.500 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, ki stori prekršek iz prvega odstavka.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

46. člen

Koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), veljavne do 31. decembra 2015, na podlagi katerih se ob uveljavitvi tega zakona izvaja gospodarska javna služba javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, se podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, najkasneje do 2. decembra 2019.

47. člen

Lokalna skupnost izda svoj predpis v skladu s 56. členom zakona v roku 6 mesecev po uveljavitvi zakona.

48. člen

Licence za opravljanje avtotaksi prevozov izdane pred uveljavitvijo zakona veljajo do izteka njihove veljavnosti.

49. člen

Določbe, ki so vezane na kategorije vozil se začnejo uporabljati v 6 mesecih po uveljavitvi zakona.

50. člen

Lokalna skupnost določi s svojim predpisom čas veljavnosti veljavnih dovoljenj za opravljanje avtotaksi prevoza, ki sme biti najmanj 12 mesecev od uveljavitve zakona.

51. člen

Določbe, ki so vezane na subvencionirane prevoze se začnejo uporabljati za dijake in udeležence izobraževanja odraslih z dnem 1. 9. 2016, za študente pa z dnem 1. 10. 2016.

52. člen

Do uveljavitve Uredbe o izvajanju Uredbe 1071/2009/EU se uporabljajo določila tega zakona.

53. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

V 1. členu so pojasnjeni pojmi in sicer:

- pojem avtotaksi se uskladi z vsebino materialne določbe;
- finančna integracija vzpostavlja možnost za integrirano financiranje prevozne storitve;
- fizična integracija vzpostavlja možnost za integrirano izvajanje prevozne storitve;
- integrirana linija pomeni izvajanje prevozne storitev na podlagi:
 - tarifne oziroma vozovnične integriranosti (ena, enotna tarifa; »sistem enotne vozovnice«; ena vozovnica-več ponudnikov),
 - upravljavske oziroma logične integriranosti (integrirani vozni red, ...),
 - integriranega financiranja (več subjektov financira eno storitev),
 - integracije itinerarja posameznih linij (istočasno izvajanje javnega linijskega prevoza in posebnega linijskega prevoza);
- posebni linijski prevoz - storitve posebnega linijskega prevoza potnikov lahko izjemoma, pod pogojem zadostne kapacitete vozila, uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza;
- prevozi na klic – gre za dopolnilno obliko prevoza potnikov, s pomočjo katerega se dopolnjuje storitev GJS JPP prevoz potnikov v notranjem cestnem prometu v primerih, ko na območju ni zagotovljenih nikakršnih direktnih povezav z rednim javnim potniškim prometom. Organ JPP oziroma lokalna skupnost na tak način zagotavlja dostop potnikov, s specifično geografsko lego bivališča, do samega prometnega sistema oziroma do najbližjih prestopnih točk znotraj prometnega sistema;
- startnina je fiksna vrednost, ki se plača za začetek avtotaksi prevoza;
- pri stalnem izvenlinijskem prevozu »shuttle« se uskladi vsebina glede na materialno določbo;
- tarifa za čas je cena uporabe taksija na časovno enoto, izražena v eurih na uro;
- tarifa za pot je cena prevožene poti na enoto poti, izražena v eurih na kilometer;
- tarifa za vožnjo je sestavljena iz startnine, tarife za čas in tarife za pot;
- tarifna integracija je uvedba enotnega tarifnega sistema, ki za enak nivo kakovosti storitev javnega potniškega prometa znotraj sklopa linije določa enako ceno;
- upravljavska integracija vzpostavlja možnost za tarifno oziroma vozovnično integriranost prevozne storitve;
- voznina je skupni znesek za potovanje, ki temelji na fiksni startnini, razdalji in trajanju potovanja. Voznina ne vključuje dodatnega plačila za posebne storitve.

K 2. členu:

Organ JPP lahko pristojnost upravljanja prevoza na klic prenese na lokalno skupnost, ki poda vlogo oziroma zahtevek za Upravljanje prevoza na klic. Na podlagi le-tega lahko Organ JPP izda dovoljenje in ga vpiše v evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje prevoza na klic.

K 3. členu:

S spremembo zakonodaje se zagotavljajo vsebinski ukrepi za vzpostavitev učinkovitejšega nadzora nad izvajanjem:

- posebnih linijskih prevozov potnikov,
- prevozov na klic

in nad upravičenostjo do subvencioniranih prevozov. Eden izmed nujnih ukrepov predstavlja vzpostavitev kvalitetne evidence podatkov o posebnih linijskih prevozih potnikov, prevozih na klic ter podatkov o subvencioniranih prevozih (podatki o zakonitem zastopniku, podatki o vzgojno izobraževalnem ali študijskem programu ter podatki o praktičnem izobraževanju vlagatelja).

K 4. členu:

Financiranje javnega linijskega prevoza potnikov se lahko izvaja na podlagi združevanja finančnih sredstev za izvajanje iste prevozne storitve iz naslova državnih, lokalnih in drugih virov. Za zagotovitev boljše preglednosti sistema (so)financiranja iste prevozne storitve se vzpostavijo pravne podlage za izvedbo učinkovitejšega nadzora, ki se izvaja s pomočjo avtomatizirane povezljivosti evidenc posameznih sofinancerjev iste prevozne storitve.

Ministrstvo za infrastrukturo bo v primerih, ko so podatki o vzgojno izobraževalnem ali študijskem programu različni od podatkov o naslovu vzgojno izobraževalnega ali visokošolskega zavoda, v katerega je vpisan upravičenec, za potrebe odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza, dodatno, na podlagi podatka o EMŠO, na podlagi evidenc Ministrstva za izobraževanje, znanost in šport, pridobilo tudi podatke o imenu, naslovu in evidenčni številki vzgojno izobraževalnega ali študijskega programa.

Zaradi spremembe naziva evidence se beseda »evidenca vpisanih študentov« ustrezno nadomesti z besedo »Evidenčni in informacijski sistem visokega šolstva v Republiki Sloveniji«.

Za potrebe izvedbe nadzora se dodatno določi tudi čas hranjenja evidenc registra vozniških redov v notranjem linijskem prometu, registra posebnih linijskih prevozov in registra prevozov na klic.

K 5. členu:

Določba, vezana na izdajo licenc za avtotaksi prevoze se črta, saj prehaja pristojnost dovoljenja pod lokalne skupnosti, ki pa bodo morale preveriti tudi izpolnjevanje pogojev, kot je to bilo že do sedaj pri izdaji licence.

K 6. členu:

Zaradi vse večjega neizpolnjevanja obveznosti do delojemalcev se v postopku pridobitve ali obnove licence določi dodatni pogoj.

Ker v zakonu manjka določilo vezano na sedeže, je le-tega potrebno naknadno uskladiti s pogoji za pridobitev licence po Uredbi 1071/2009/EU.

K 7. členu:

Izpolnjevanje pogojev dobrega ugleda bo tako usklajen tudi na nacionalnem nivoju z določili po dobrem ogledu v okviru EU, kjer je to določeno v 6. členu Uredbe (ES) št. 1071/2009.

K 8. členu:

Na podlagi izpolnjenega obrazca, ki ga mora imeti voznik prevoznika tekom izvajanja občasnega in stalnega izvenlinijskega prevoza pri sebi, se zagotavljajo pogoji za izvedbo učinkovitejšega nadzora nad izvajanjem prevozne storitve.

V splošnem je potrebno zakonsko predpisane dokumente, za namen uporabe kazenskih določb, dodatno opredeliti v členu, kjer je za voznika zahtevana dokumentacija, ki jo ima v vozilu.

K 9. členu:

S spremembo tega člena se izvede prenos in oblikovanje besedila iz vsebine dosedanjega drugega odstavka 48. člena. V kolikor je javni linijski prevoz kombiniran (integriran) s prevozom šoloobveznih otrok, sme voznik, skladno s predpisanim voznim redom, izjemoma ustaviti izven označenih

avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč (šesti odstavek 54. člena).

K 10. členu:

V zadnjih petnajstih letih se je z ukinjanjem linij javnega potniškega prometa vzpostavila neuravnotežena ponudba javnega linijskega prevoza, ki je v smislu medsebojne nepovezanosti različnih podvrst javnega linijskega prevoza, privedla do potrebe po integraciji linij, ki so se do sedaj tako tarifno kakor tudi finančno izvajale v ločenih podsistemi javnega linijskega prevoza potnikov. Za dvig kakovosti ponudbe javnega potniškega prometa je nujen aktivnejši vstop države v načrtovanje, vodenje, financiranje in izvajanje javnega potniškega prometa. Proces integracije javnega potniškega prometa vključuje niz aktivnosti, ki se lahko uvajajo postopoma, na podlagi realizacije ukrepov notranje integracije (fizične, tarifne in logične), z malo stroški in velikimi koristmi.

K 11. členu:

Besedilo prvega odstavka 49. člena se v prvem odstavku dopolni z besedo »prekiniti«. Dopolnitev besedila je potrebna zaradi opredelitve pojma v tretjem odstavku tega člena.

Besedilo drugega odstavka 49. člena se dopolni s pojasnitvijo vseh okoliščin, ki zadevajo prekinitev oziroma opustitev prevoza.

Besedilo četrtega odstavka 49. člena se črta in velja, da mora za trajno ustavitev izvajanja linije koncesionar obvestiti organ JPP. Postopek obveščanja se podrobneje opredeli v uredbi.

Na podlagi spremembe petega odstavka 49. člena se zaradi zagotavljanja izvedbe višje kvalitete storitve zmanjša dovoljeno število opustitev prevoza na posamezni liniji. Opredeli se pojem enkratna opustitev opravljanja prevoza. Obe spremembi odražata možnost za vzpostavitev kvalitetnejšega izvajanja prevozne storitve.

K 12. členu:

Ureditev ključnih področij GJS JPP se izvede s koncesijskim aktom. Sprememba šestega odstavka tega člena uvaja besedo najugodnejši, s pomočjo katere se zagotavlja konkurenčnost storitve GJS JPP.

K 13. členu:

Informiranje javnosti o predmetu izvajanju dejavnosti gospodarske javne službe JPP – vozni redih se zagotavlja v okviru informacij javnega značaja.

K 14. členu:

Po veljavni zakonodaji je za urejanje mestnega linijskega prevoza potnikov pristojno mesto, za urejanje medkrajevnega linijskega prevoza potnikov pa država. Vsako podaljševanje mestnih linij čez mestno občinsko mejo do goste naseljenih obmestnih naselji tako predstavlja vrsto organizacijskih in birokratskih zapletov. Na podlagi spremembe zakonodaje in posameznih vsebinskih ukrepov bo možno vzpostaviti integracijo prometnih podsistemov ter institucionalni okvir s pomočjo katerega bo sodelovanje med različnimi ravni enostavnejše. Vsebinsko je tako spremenjen le drugi odstavek tega člena, sprememba naslova in ostalih odstavkov tega člena pa je bila izvedena zaradi usklajevanja terminologije med definicijo in uporabo pojma skozi zakon oziroma člen (mestni linijski prevoz).

K 15. členu:

Ker so za Slovenijo značilna tako imenovana območja razpršene poseljenosti, je na določenih območjih zagotavljanje GJS JPP organizacijsko in finančno zelo zahtevno. Integracija obravnavnih prevozov tako omogoča, da se v okviru izvajanja posebnega linijskega prevoza potnikov, predvsem na redkeje poseljenih - ruralnih območjih, prevažajo kot naključni potniki tudi ostali lokalni prebivalci, ki takšne prevoze plačujejo po pogodbeno dogovorjeni prevozni tarifi in si s tem izboljšajo povezavo z javnim potniškim prometom ter posledično prav tako zmanjšujejo višino potrebnih občinskih finančnih sredstev. Pogoji za prevoz naključnih potnikov je zagotovitev zadostnih sedežev v vozilu, ki izvaja posebni linijski prevoz. Obravnavani pogoj mora biti določen s pogodbo med delodajalcem in delojemalcem.

Ministrstvo, pristojno za promet lahko na podlagi obvestila o sklenitvi pogodbe za izvajanje posebnega linijskega prevoza ter ugotovitve glede morebitnega ogrožanja storitve GJS JPP (izključna pravica prevoznika), zavrne vpis obravnavanega posebnega linijskega prevoza potnikov v register posebnega linijskega prevoza potnikov in o tem obvesti prevoznika, naročnika prevoza ter ustrezne

inšpekcijske službe.

Za prevoz šoloobveznih otrok, ki se lahko prav tako izvaja v okviru integrirane storitve javnega linijskega prevoza potnikov s posebnim linijskim prevozom potnikov, velja poseben režim ustavljanja avtobusov izven ustrezno označenih mest za ustavljanje. Naročnik prevoza mora določiti in ustrezno urediti mesta, kjer lahko avtobus ustavlja na način, da le ta zagotavljajo varen vstop in izstop potnikov.

K 16. členu:

Tovrstni prevozi se izvajajo občasno in so namenjeni skupini potnikov s skupnim namenom in ciljem prevoza. Občasni prevozi se praviloma organizirajo v sklopu posameznih šolskih, športnih, turističnih in drugih podobnih aktivnosti in niso namenjeni zadovoljevanju vsakodnevnih prevoznih potreb potnikov (prevoz na delo ali v šolo). Občasni prevoz se sklene na podlagi pogodbe med naročnikom in izvajalcem prevoza. Obvezni del pogodbe, v kateri so določeni relacija, čas in potek potovanja (lokacija vstopa in izstopa potnikov), predstavlja priloženi seznam potnikov. Vožnja se prične, ko prvi potnik vstopi v vozilo in mora voznik imeti v vozilu pogodbo in seznam potnikov, ki se ne sme spreminjati do konca vožnje. Za zagotavljanje nadzora nad izvedenim občasnim prevozom mora prevoznik te listine hraniti dve leti od opravljenega prevoza.

K 17. in 18. členu:

S spremembami avtotaksi prevozov se želi odpraviti dvojnost sistema. Po sedanji ureditvi prevoznik za opravljanje avtotaksi prevoza potrebuje licenco za opravljanje prevozov. V okviru te licence je preverjeno samo osnovno izpolnjevanje pogojev za pridobitev licence. Podjetje oz. prevoznik, ki se želi ukvarjati z avtotaksi prevozi mora pridobiti dovoljenje lokalne skupnosti na območju katere pobira potnike. Sama licenca mu ne zagotavlja, da bo dobil tudi dovoljenje lokalne skupnosti. Že po sedanji zakonodaji je podeljevanje avtotaksi prevozov naloga lokalne skupnosti. S spremembami se želi le poenotiti sistem preverjanja, podeljevanja in nadzora, hkrati pa odpraviti nepotrebne stroške podjetnikom, kakor tudi zmanjšati nepotrebne birokratske ovire.

Zakonodajalec s spremembami zakonodaje želi na sistemski ravni urediti enotne kriterije podeljevalcem dovoljenj za opravljanje avtotaksi prevozov. Prevoz potnikov pri opravljanju avtotaksi prevozov sodi v okvir gospodarske javne službe lokalne skupnosti, saj se preko nje zadovoljujejo potrebe na mikro ravni ali potrebe lokalnega prebivalstva. Služba se lahko izvaja v okviru javne gospodarske službe lokalne skupnosti, v kolikor pa se lokalna skupnost odloči to službo podeliti zunanjemu izvajalcu jo lahko podeli le preko podeljene koncesije. Pri tem velja, da se podeli najmanj ena koncesija na vsakih začetih 5000 prebivalcev. S tem določilom želi zakonodajalec preprečiti ustvarjanje monopola v lokalnih skupnostih z večjim številom prebivalstva. Ena koncesija pomeni eno dovoljenje na podjetje, pri čemer ima podjetje lahko več izvodov dovoljenj. Izvod dovoljenja bo s strani lokalne skupnosti izdan na podjetje in voznika. Izvod dovoljenja bo moral biti v vozilu na takšnem vidnem mestu, da bo potniku predstavljen tudi voznik vozila. Pogoji za izdajo dovoljenja se bistveno ne spreminjajo. Dodatno preverjanje bo le pri podatku o poravnavi vlagateljevih davčnih obveznosti in prispevkov za socialno varnost. Z navedenim pogojem se želi zavarovati pravice zaposlenih, ker te nimajo neposrednega vpogleda v finančno poslovanje podjetja. S tem določilom pa se to preveri pred podelitvijo koncesije.

Lokalna skupnost bo s svojim predpisom natančno določila ceno posamezne tarife preko katere se ne sme izvajati javna gospodarska služba občinskega pomena ter startnino. Časovno bo določila prehod med dnevno in nočno/praznično ceno. Potnik bo ceno storitve lahko izračunal že pred samim naročilom. Potnik bo poznal prevoženo razdaljo in običajen čas potovanja. Ceno opravljene storitve bo potnik na enostaven način preveril ob izdaji računa in s pomočjo cenika. Prehod med tarifami bo urejen na avtomatski način, zato ga ne bo mogoče spreminjati po volji izvajalca prevoza.

Lokalna skupnost lahko izda nadomestna dovoljenja pri katerih vlagatelj ni vezan na redne zaposlitve, saj se te izdajajo za nepredvidljive dogodke kot so: bolezen zaposlenega ali določeni dogodki širšega pomena pri katerih se število potnikov poveča zaradi večjega števila turistov in je potrebno hitro nadomestiti manko.

Zagotavljanje enakomerne porazdelitve avtotaksi prevozov je omogočeno z določilom, ki pravi, da ima podjetje za prevoz potnikov pridobljeno le eno koncesijo v katerikoli lokalni skupnosti. Te pa bodo glede na število prebivalstva in lokalne potrebe tudi enakomerno porazdeljene. Lokalne skupnosti, ki imajo manj kot 5000 prebivalcev lahko z drugimi lokalnimi skupnostmi podelijo skupno koncesijo na vsakih 5000 prebivalcev.

Podjetja, ki se bodo ukvarjala z avtotaksi prevozi bodo na območju lokalne skupnosti, ali več lokalnih skupnosti imele izključno pravico opravljanja prevozov, ki so javna gospodarska služba lokalnega pomena. Ker gre za koncesijo se za to lahko določi pogoj, da te prevoze podjetje lahko opravlja samo v eni lokalni skupnosti, ki so organizirale takšno službo. Namen tega je, da imajo uporabniki to službo

na voljo kadar jo potrebujejo. Pravni subjekti pa lahko sodelujejo v postopku prijave za izvajanje gospodarske javne službe avtotaksi prevozov v katerikoli lokalni skupnosti v državi in so tako med seboj enakopravni.

K 19. členu:

Predlagane spremembe 57. člena glede izračuna voznine temeljijo na uporabi dvojne tarife (D). V nadaljevanju je podana tudi podrobnejša primerjava med uporabo dosedanje enojne (S) in dvojne (D) tarife.

Določil se je izraz »tarifa za vožnjo«, ki jo sestavljajo: startnina, tarifa za čas in tarifa za pot.

V prvem odstavku je poudarjeno, da se taksimeter uporablja za izračun voznine. V drugem odstavku je določeno, da se lahko uporabljajo izključno taksimetri, ki so bili vgrajeni in overjeni na podlagi zahtev, ki jih urejajo predpisi na podlagi Zakona o meroslovju. Slednje pomeni, da se lahko uporabljajo taksimetri, ki imajo odobritev tipa po nacionalni zakonodaji ali v skladu z Direktivo o merilnih instrumentih. V tretjem odstavku je opisan način izračunavanja voznine po načinu D.

Izračun voznine:

Pri taksimetrih sta možna dva načina izračuna voznine:

- »Običajni način izračuna S (uporaba enojne tarife)« je izračun voznine na podlagi uporabe časovne tarife pod hitrostjo preklopa in uporabe tarife za razdaljo nad hitrostjo preklopa.
- »Običajni način izračuna D (uporaba dvojne tarife)« je izračun voznine na podlagi hkratne uporabe časovne tarife in tarife za razdaljo na celotnem potovanju.

Pri načinu izračuna S je potrebno definirati »hitrost preklopa«, ki je vrednost hitrosti, dobljena z deljenjem vrednosti časovne tarife z vrednostjo tarife za razdaljo.

Primer:

startnina = 2 €

tarifa_pot = 0,05 €/km [najmanjša možna tarifa, ki jo dopušča direktiva]

tarifa_čas = 20 €/h

preklopna_hitrost = tarifa_čas/tarifa_pot = [20 €/h]/ [0,05 €/km] = 400 km/h

Slednje bi pomenilo, da taksist vozi izključno samo po časovni tarifi, ker nikoli ne doseže hitrosti preklopa.

V četrtem odstavku je predlagano, da ima tarifa za vožnjo lahko dve ločeni vrednosti: dnevno in nočno/praznično. Slednje pomeni, da se pri vsaki tarifi za vožnjo, glede na časovno obdobje, določi startnino, tarifo za čas in tarifo za pot. V petem odstavku je predlagano, da se prehod med tarifama zagotovi avtomatično brez posredovanja voznika. Neomejeno ročno spreminjanje tarif s strani voznika omogoča zlorabe. V sedmem odstavku je določena specifikacija izpisa računa iz taksimetra. Predlagatelj želi za uporabnika narediti pregledno ugotavljanje stroškov storitve. Dvojna tarifa je dražja od enojne tarife ob enakih predpostavkah. Lokalne skupnosti pri maksimiziranju tarif ne bi smele vzpostaviti višje vrednosti od sedanje tarife, ki se uporabljajo v njihovi lokalni skupnosti. Ob zbiranju ponudb bodo vlagatelji koncesij konkurirali z nižjimi cenami od maksimalno določene, saj bodo imeli interes dobiti koncesijo. Tako se bodo cene ob indeksu 85 oblikovale na ravni cen, ki so bile v lokalni skupnosti pred maksimiziranjem cene storitev. Sistem maksimiziranja ne bo dopuščal manipuliranja s ceno prevoza in zavajanjem potrošnikov pri oglaševanju storitve.

K 20. členu:

Zakonsko opredeljeni stalni izvenlinijski prevozi shuttle v praksi niso zaživel. Podjetja, ki so se ukvarjala s temi prevozi so s svojo dejavnostjo posegala v taksi prevoze, občasne prevoze in v dejavnost gospodarske javne službe na javnih linijah (državni in občinski nivo). Sprememba tega člena zakona je potrebna zaradi njegove nejasnosti in s tem dopuščanja različne razlage. Podjetja, ki so izvajala tovrstne prevoze so posledično uporabljala obliko prevoza »shuttle«, izvajalci le-teh pa si za to niso pridobili dovoljenja lokalnih skupnosti, ki bi moralo vsebovati vozni red s postajališči in cenik.

V praksi so se ti prevozi izvajali zelo podobno kot t.i. prevozi.org. Zakonodajalec takšnih prevozov ne vzpodbuja, saj so vplivi aktivnosti takšnih prevozov negativni za gospodarsko javno službo JPP. Ti prevozi pobirajo potnike v gosteje poseljenih naseljih in s tem slabijo finančno stanje gospodarske javne službe JPP. Na podlagi navedenega zakonodajalec takšne prevoze dopušča izključno med dvema točkami, v obliki prevoza potnikov na letališča ali iz letališč. Prevozi na avtobusne in železniške postaje se brišejo ker omogočajo zlorabo te vrste prevoza za izvajanje linijskih prevozov potnikov, ki posegajo v GJS linijskega prevoza in s tem odvzemanje potnikov tej obliki prevozov. To pa posledično pomeni tudi večje stroške za državo, ki te prevoze sofinancira. S predlagano spremembo se ta vrsta prevoza ohrani, omeji pa se na letališča, kjer je tudi dejansko edino potrebna.

K 21. členu:

Prevozi na klic se lahko uvedejo glede na prevozno potrebo lokalnega prebivalstva. S pomočjo modela prevozov na klic, na podlagi katerega organ JPP oziroma lokalne skupnosti tako organizacijsko, kakor tudi finančno zagotavljajo dostop ruralnega prebivalstva do samega prometnega sistema oziroma do najbližjih prestopnih točk znotraj prometnega sistema, se na predvsem redkeje poseljenih - ruralnih območjih, kjer ni zagotovljenih nikakršnih direktnih povezav z rednim javnim potniškim prometom, zagotavlja osnovna mobilnost prebivalstva. Na ta način se lahko poveča dostopnost in uporabnost linij javne gospodarske javne službe, saj bo lahko organ JPP oziroma lokalna skupnost te prevoze izvajala v okviru javne gospodarske službe nacionalnega oziroma občinskega pomena ali pa jih bo podelila s koncesijo. V praksi se bodo v okviru tovrstne dejavnosti izvajali prevozi potnikov iz odročnejših krajev, kjer je izvajanje javnih linij zaradi premajhne gostote ljudi nerentabilno, s pobiranjem potnikov na teh območjih pa se javnim linijam povečujejo potovalni časi in stroški na prevožen kilometer.

Vozila, s katerimi se bodo izvajali prevozi na klic bodo imela zraven voznikovega sedeža največ osem sedežev ter bodo na strehi vozila opremljena s svetlobno tablo z oznako vrste prevoza.

K 22. členu:

Nomotehnični popravek.

K 23. členu:

Z navedeno spremembo tega odstavka, mednarodni linijski prevoz potnikov ne posega v gospodarsko javno službo.

K 24. členu:

Implementacija navedene določbe je v primerih nujne potrebe zamenjave vozila (okvara) v praksi povzročila številne birokratske zaplete. Iz navedenega razloga se s spremembo zakonodaje ukinja.

K 25. in 26. členu:

Spremeni se rok poročanja za domačega prevoznika in se ga prilagodi v skladu z navedenimi roki določil 28. člena Uredbe 1073/2009/ES.

K 27. členu:

Izraz potniška spremnica se uporablja kot knjiga potniških spremnic in zvezek potniških spremnic. Zvezek potniških spremnic se uporablja za mednarodne občasne prevoze potnikov znotraj območja EU, knjiga potniških spremnic pa izven območja EU.

K 28. členu:

Z vstopom Republike Hrvaške v EU so se zelo spremenile potrebe po dovolilnicah, razbremenjena pa je tudi kvota CEMT dovolilnic. Že nekaj časa so določene vrste dovolilnic CEMT nekritične in se delijo iz kvote nerazdeljenih. Kritičnost dovolilnic naj se ugotavlja sproti (tako kot do sedaj), na podlagi podatkov uporabe.

K 29. členu:

V postopku delitve dovolilnic so primeri, ko ima podjetje še veljavno licenco, nima pa nobenega veljavnega izvoda licence (npr. postopek odvzema, zapiranje dejavnosti...). V primeru, da podjetje ne razpolaga z nobenim veljavnim izvidom licence za vozilo, ne more biti upravičeno do dodelitve dovolilnic.

K 30. členu:

Objava podatkov na spletni strani, ki je dostopna vsem uporabnikom, je zadostna. Objava podatkov na oglasni deski do sedaj ni prinesla nobenega pozitivnega učinka, gre le za dodatno delo delivca dovolilnic.

Glede na zmanjšano število vlog prevoznikov za določitev letnega načrta dodelitve dovolilnic je smiselno, da se dovolilnice in dovolilnice CEMT dodeljujejo skupaj. Do oktobra največkrat tudi še niso znane kvote dovolilnic za postopek izračuna letnih načrtov.

K 31. členu:

S temi dopolnitvami se jasneje določi »posamični« prenos dovolilnic med prevozniki. Prav tako se dodaja pogoj, da mora prevoznik, ki bo dovolilnico prejel in uporabil, med drugim izpolnjevati tudi pogoj vsaj enega aktivnega izvoda licence za vozilo.

Lahko se prenese celotni letni načrt dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika tudi v primeru, ko ne gre za prenos celotnega voznega parka. Glede na splošno znižanost stopnje kritičnih dovolilnic, je sedanji navedeni ukrep nepotreben. Odločba o prenosu se izdaja samo za primere prenosa letnih načrtov dodelitve dovolilnic in ne za posamične oz. enkratne prenose dovolilnic.

V praksi se dogaja, da prevozniki, ki želijo prenesti dovolilnico CEMT opravijo »navidezni« prenos vozil na podlagi najemnih pogodb. Ko je postopek prenosa dovolilnice CEMT zaključen, se prekličejo tudi najemne pogodbe. Ker gre v tem primeru za dodatno administrativno oviro v postopku prenosa CEMT dovolilnic ter glede na razpoložljivost kvot dovolilnic CEMT v zadnjih dveh letih, je pogoj prenosa vozil iz prevoznika na prevoznika povsem nesmiseln.

K 32. členu:

Dosedanje besedilo 108. člena je nejasno in pomanjkljivo. Določa namreč, da prevoznik Skupnosti izvaja kabotažo v skladu z Uredbo EU/1073/2009. Ta uredba pa ureja samo kabotažo z vozili, ki imajo poleg voznikovega več kot 8 sedežev (avtobusi). To pa pomeni, da je možno ta člen razlagati na način, da je kabotaža pri prevozu potnikov z osebnimi vozili (kombiniranimi) dovoljena. V tem primeru bi se lahko zgodilo, da bi podjetje iz druge države z vozili registriranimi v drugi državi, brez omejitev izvajalo notranje prevoze po Sloveniji, vse dajatve pa plačevalo v tej drugi državi. Ker lahko vsaka oseba pri nas ustanovi podjetje, ni nobenega razloga, da bi bili kabotažni prevozi oseb z osebnimi vozili dovoljeni.

K 33. členu:

Dosedanje besedilo 109. člena je nejasno in pomanjkljivo. Določa namreč, da prevoznik Skupnosti izvaja kabotažo v skladu z Uredbo EU/1072/2009. Ta uredba pa ureja samo kabotažo z vozili, ki imajo največjo dovoljeno maso več kot 3.5 t (tovarna vozila). To pa pomeni, da bi se lahko ta člen razlagal, kot da je kabotaža pri prevozu blaga z osebnimi vozili (npr. stari izraz kombinirana) dovoljena. V tem primeru bi se lahko zgodilo, da bi podjetje iz druge države z vozili registriranimi v drugi državi, brez omejitev izvajalo notranje prevoze blaga po Sloveniji, vse dajatve pa plačevalo v tej drugi državi. Ker lahko vsaka oseba pri nas ustanovi podjetje, ni nobenega razloga, da bi bili kabotažni prevozi blaga z osebnimi vozili dovoljeni.

K 34. členu:

Upravičenost do izdaje subvencionirane vozovnice se ugotavlja na podlagi izpolnjevanja kriterija oddaljenosti in statusa vlagatelja. Ministrstvo za infrastrukturo ugotavlja, da je pri odločanju o vlagateljevi pravici do subvencioniranega prevoza, potrebno pogoj statusa ustrezno uskladiti s kriteriji ministrstva, pristojnega za izobraževanje, ki skladno s področno zakonodajo vodi evidenci vpisanih dijakov, študentov in udeležencev izobraževanja odraslih. Iz tega razloga se tako s spremembo zakonodaje omeji upravičenost vlagateljev do subvencionirane vozovnice s starostjo do dopolnjenega 26. leta starosti, izobraževanjem le-teh po javno veljavnih izobraževalnih ali študijskih programih v RS, ter pogojem, da vlagatelji niso v delovnem razmerju, ne opravljajo samostojne registrirane dejavnosti, nisi vpisani v evidenco brezposelnih oseb pri pristojnem organu in niso poslovodne osebe gospodarskih družb ali direktorji zasebnih zavodov.

Zraven navedenega sprememba zakona prav tako ureja:

- posebnost naslova bivanja v času izobraževanja, ki je lahko drugačen kot stalno ali začasno prebivališče;
- pravico do subvencionirane vozovnice na relaciji od stalnega ali začasnega prebivališča do naslova bivanja v času izobraževanja;
- pravico do nakupa subvencionirane vozovnice za 10 voženj na mesec za upravičenca, ki za relacijo iz tretjega odstavka tega člena ne potrebuje mesečne vozovnice;
- nakup dveh ali več vozovnic, razen kombiniranih vozovnic. Namesto izraza kombinirane vozovnice se za zlorabo pravice šteje nakup dveh ali več vozovnic za isto relacijo oziroma del relacije. Zakonodaja namreč dovoljuje več vlog, vendar se relacije na teh vlogah ne smejo podvajati;
- navajanje neresnični podatkov kot zloraba pravice do subvencioniranega prevoza;

vračilo neupravičene obogatitve in plačilo pogodbene kazni v višini trikratnika polne cene vozovnice na mesečni ravni.

K 34. členu:

S spremembo prvega odstavka 114. c člena se poenostavi definicija predmeta subvencioniranega prevoza. Na podlagi spremembe drugega odstavka tega člena se briše beseda mesečne, saj lahko upravičenec kupi tudi polletno ali letno vozovnico. Na relaciji, kjer se izvaja mestni in medkrajevni prevoz, se izvajalcu prevoza obračuna višina subvencije na podlagi cenika (ugodnejšega) mestnega prevoza.

K 35. členu:

Zaradi boljše preglednosti zakona se naslov 114č. člena ustrezno spremeni v obdobje koriščenja subvencioniranega prevoza. Na podlagi spremembe prvega odstavka 114.č člena se za udeležence izobraževanja odraslih razširi obdobje za nakup subvencionirane vozovnice za obdobje statusa dijaka in obdobje statusa študenta. U.i.o. lahko namreč pridobijo status kadarkoli tekom šolskega oziroma študijskega leta. S to določbo jim je torej omogočen nakup polletne ali letne vozovnice tako v mesecu septembru kot tudi v mesecu oktobru.

K 36. členu:

Člen se spremeni zaradi uskladitve oziroma poenotenja pojmov iz zakonodaje.

K 37. členu:

Zaradi poenotenja vsebine avtotaksi prevozov Inšpektorat Republike Slovenije nima več pristojnosti za izvajanje nadzora nad avtotaksi dejavnostjo, le-tega bo po novem izvajala občinska inšpekcija.

K 38. členu:

Za dosedanje ureditev glob za opravljanje prevozov brez ustreznih licenc ali v nasprotju z izdanimi licencami se je v praksi pokazal interes, da bi se ob takšni ugotovitvi upravljanja prevozov zaseglo vozilo, predvsem v primerih, ko se prevoz opravlja brez licence, brez veljavne licence Skupnosti ali brez potrdila za prevoze za lastne potrebe bi bil sam zaseg vozila do ureditve stanja predstavljal nesorazmeren ukrep, ker prevoznik lahko s tem vozilom ali izbiro vrste prevoza opravlja tudi druge vrste prevozov za katere ne potrebuje licence ali potrdila. Iz navedenih razlogov je sprejeta odločitev, da se dvignejo obstoječe globe. V praksi se pri izvajanju nadzora na cesti večinoma pojavljajo primeri, ko vozilo nima veljavne kopije licence v vozilu, sam prevoznik (domač ali skupnosti) pa ima pridobljeno licenci in pojavljajo se primeri nelojalne konkurence, ko se s kmetijskimi ali gozdarskimi traktorji opravljajo komercialni prevozi in bi ukrep zasega vozila povzročil uporabniku traktorja, ki je v večini primerov oseba, ki se ukvarja s kmetijsko dejavnostjo, povzročila nezmožnost opravljanja osnovne dejavnosti.

Prav tako se kot kršitelja sedaj prepozna tudi posameznika, ki opravlja prevoze za katere je potrebna licenca, licenca Skupnosti ali potrdilo o prevozu za lastne potrebe.

Zamenjava besede »voznik« z besedilom »prevoz za lastne potrebe« je redakcijske narave.

K 39. členu:

Zaradi številnih zlorab pri izdajanju računov in obračunavanju voznine do uporabnikov se nepravilnost izvajanja materialne določbe poostri s prekrškovno določbo.

K 40. členu:

Sprememba tega člena je potrebna zaradi sprememb 108. in 109. člena zakona.

K 41. členu:

Gre za nomotehnični popravek in določitev prekrškovne določbe pri izvajanju gospodarske javne službe. Pri občasnih prevozih pa gre za preveliko poseganje v gospodarsko javno službo, saj se v praksi s temi prevozi prevažajo potnike, ki so dnevni migranti. Prekrškovna sankcija je bila uvedena zaradi nespoštovanja materialne določbe zakona.

K 42. členu:

Avtomatizirani nadzor nad izvajalci subvencioniranega prevoza se izvaja na podlagi preverbe poročenih podatkov v sistem subvencioniranja prevozov dijakov in študentov mesečno, kljub temu, pa je del kontrol možno izvesti šele na podlagi uvedbe celovitega nadzora pri izvajalcu prevozov, v katerem se primerja skladnost poročenih in zahtevanih podatkov. Inšpektor, pristojen za promet,

lahko tako na podlagi rednega ali izrednega nadzora, v primeru ravnanja v nasprotju s predpisanim načinom poročanja in obračunavanja, izvajalca prevoza ustrezno oglobi.

K 43. členu:

Dodane so kazenske sankcije glede izvajanja tretjega odstavka 41. člena v zvezi z nadzori rednih usposabljanj. Inšpekcija pristojna za promet je pristojna za izvajanje nadzora nad izvajanjem rednih usposabljanj nima pa možnost izrekanja sankcij. Za primer neizpolnjevanje kakega od pogojev za izvajanje izobraževanja je do sedaj predvideno samo upravno ukrepanje (prepoved izvajanja) in s temi dopolnitvami se dodaja še ukrep globe. Višina globe je primerljiva dovoljenju za dostop do trga prevoznih storitev, opravljanje prevoza brez licence.

K 44. členu:

Inšpektorat pristojen za promet pri izvajanju nadzora ugotavlja nepravilnosti pri izvajanju usposabljanja zato se predlaga v takšnih primerih, da se izreče ukrep tudi v obliki globe. Višina globe je primerljiva, če se opravlja prevoz v nasprotju z določili tega zakona.

K 45. do 52. členu:

Skladno z določili drugega odstavka 8. člena Uredbe (ES) št. 1370/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007 o javnih storitvah železniškega in cestnega potniškega prevoza ter o razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 1191/69 in št. 1107/70 (v nadaljevanju uredba) se zagotovi podaljšanje koncesij za izvajanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozi v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04) najkasneje do 2.12.2019.

Druge prehodne določbe so vezane na prehodno obdobje za vzpostavitev avtotaksi prevozov na lokalnem nivoju po novem sistemu, subvencioniranih prevozov, ipd..

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

(prepis določb veljavnega zakona, ki se s predlogom spreminjajo)

3. člen (pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo naslednji pomen:

1. »avtotaksi prevoz« je prevoz enega potnika ali povezane skupine potnikov z motornim vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev in ki se v celoti opravi po enem naročilu za eno plačilo prevoznine;
2. »avtobusna postaja« je določen prostor za sprejem in odpravo avtobusov, ki mora imeti prometni urad, pokrite perone, urejene za varno vstopanje in izstopanje potnikov, prostore za zadrževanje potnikov in voznega osebja, za hrambo prtljage, tablo z objavo izvlečkov iz voznih redov, mesto za prodajo vozovnic, sanitarije in s predpisi določeno opremo;
3. »avtobusno postajališče« je označena prometna površina, določena za postanek avtobusov, ki omogoča varno vstopanje oziroma izstopanje potnikov;
4. »dvostranski prevoz« je prevoz potnikov ali blaga med Republiko Slovenijo in drugo državo;
5. »daljinar« je obvezna podlaga za izdelavo avtobusnih voznih redov, ki vsebuje relacije s kilometrskimi razdaljami, voznimi časi in avtobusnimi postajami, pomembnejšimi avtobusnimi postajališči in avtobusnimi postajališči;
7. »domači prevoznik ali prevoznica« (v nadaljnjem besedilu: domači prevoznik) je fizična ali pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima licenco, licenco Skupnosti oziroma dovoljenje Skupnosti za opravljanje prevozov ali opravlja prevoze za lastne potrebe v skladu s tem zakonom;
9. »dovoljenje za prevoz« je skupno ime za več vrst listin, določenih v tem zakonu ali z mednarodno pogodbo, s katerimi se dovoljuje vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, pristop na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovoljenje, in vožnja po njih;
10. »dovolilnica« je javna listina, s katero se dovoljuje pristop vozilu, registriranemu zunaj Republike Slovenije, na ceste v Republiki Sloveniji in vožnja po njih, oziroma vozilu, registriranemu v Republiki Sloveniji, pristop na ceste v državi, katere organ je izdal dovolilnico, in vožnja po njih;
11. »dovolilnica CEMT« je večstranska dovolilnica, ki jo izda Mednarodni transportni forum (v

- nadaljnem besedilu: ITF) za mednarodni cestni prevoz blaga, ki ga opravljajo prevozniki oziroma prevoznice (v nadaljnem besedilu: prevoznik) s sedežem v državi članici ITF v in iz tretjih držav;
12. »hitri linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo in izstopajo samo na avtobusnih postajah in na avtobusnih postajališčih;
 13. »itinerar« je načrt, ki označuje smer gibanja vozila na liniji;
 14. »izdajatelj licenc« je izvajalec upravnih nalog na podlagi podeljenega javnega pooblastila iz 5. člena tega zakona;
 - 14.a »izdelava izkaznice« zajema blanket izkaznice in personalizacijo izkaznice. Blanket izkaznice in personalizacija sta izdelana v skladu z Direktivo 2003/59/ES. Personalizacija je nanos osebnih podatkov na blanket izkaznice, kjer gre v določenem delu izdelave dokumenta za lasersko graviranje podob in besedila, implementacijo in posebljanje čipa ali magnetnega traku, izbočen ali vbočen tisk, eno- ali večbarvni termotisk podob in besedila, implementacijo podpisnega traku, nanos zaščitne folije, termotisk bar kod, nanos stretch-off folije oziroma spraskanke, odvisno od zahtev zaščite posameznega dokumenta;
 - 14.b »izvajalec« je izvajalec gospodarske javne službe in subvencioniranega prevoza dijakov in študentov;
 15. »izvod licence« je listina, ki jo izda izdajatelj licence imetniku ali imetnici (v nadaljnem besedilu: imetnik) licence za uporabo v posameznem vozilu;
 16. »javni prevoz« je prevoz, ki je pod enakimi pogoji dostopen vsem uporabnikom ali uporabnicam (v nadaljnem besedilu: uporabnik) prevoznih storitev in se izvaja v komercialne namene;
 17. »javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki se opravlja na določenih relacijah, po vnaprej določenem voznem redu, ceni in splošnih prevoznih pogojih. Opravlja se kot medkrajevni linijski in mestni linijski prevoz potnikov;
 18. »javno parkirišče za tovorna vozila oziroma avtobuse« je urejen prostor za parkiranje, na katerem so zagotovljeni varno parkiranje in minimalni higienski pogoji (pitna voda, sanitarije ipd.) za vozno osebje;
 19. »kabotaža« je vsak prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v Republiki Sloveniji, ki ga opravlja prevoznik ali prevoznica Skupnosti (v nadaljnem besedilu: prevoznik Skupnosti) ali tuji prevoznik ali prevoznica (v nadaljnem besedilu: tuji prevoznik) oziroma prevoz potnikov ali blaga med posameznimi kraji v drugi državi, ki ga opravlja domači prevoznik;
 20. »licenca« je dovoljenje za izvajanje prevozov potnikov ali blaga v skladu s tem zakonom;
 21. »licenca Skupnosti« je dokument, ki ga izda izdajatelj licenc v skladu s 4. členom Uredbe Sveta 1072/2009/ES ali 4. členom Uredbe Sveta 1073/2009/ES;
 22. »linija« je določena relacija in smer vožnje od začetne do končne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, na kateri se prevažajo potniki v linijskem cestnem prometu po voznem redu in ceni, ki sta vnaprej določena in objavljena;
 23. »medkrajevni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med dvema ali več kraji in se lahko opravlja kot potniški ali hitri linijski prevoz potnikov;
 24. »mednarodna pogodba« je vsak mednarodni dvostranski ali večstranski sporazum, ki obvezuje Republiko Slovenijo in ki se nanaša na prevoze v cestnem prometu;
 25. »mednarodni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov med Republiko Slovenijo in drugimi državami, kjer lahko avtobusi ustavljajo na območju Republike Slovenije le na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih;
 26. »mestni linijski prevoz« je javni prevoz potnikov, ki ga občina kot javno službo organizira znotraj naselja;
 27. »nerazdeljene dovolilnice« so tiste dovolilnice, ki niso bile razdeljene prevoznikom po končanem postopku redne delitve, in dovolilnice iz ostanka kvote po izračunu letnih planov;
 28. »občasni prevoz potnikov v cestnem prometu« je prevoz, ki ne spada pod javni linijski prevoz niti pod posebni linijski prevoz in pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom ali naročnico (v nadaljnem besedilu: naročnik) prevoza;
 29. »običajno prebivališče« pomeni kraj, kjer oseba običajno živi, kar pomeni vsaj 185 dni v vsakem koledarskem letu, zaradi osebnih in poklicnih vezi ali pri osebi brez poklicnih vezi zaradi osebnih vezi, ki kažejo tesne povezave med njo in krajem, kjer živi;
 30. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov« je prevoz oseb v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz potnikov ali kombinacijo takih vozil za plačilo;
 31. »opravljanje dejavnosti cestnega prevoza blaga« je prevoz blaga v cestnem prometu, ki ga opravi podjetje, z motornim vozilom za prevoz blaga ali kombinacijo takih vozil za najem ali za plačilo;
 - 31.a »organ JPP« je ministrstvo, pristojno za promet;
 32. »podjetje« pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki opravlja dejavnost cestnih prevozov;
 34. »potnik« je oseba, ki jo prevoznik za plačilo prepelje z vozilom za prevoz potnikov v cestnem prometu;
 35. »potniški linijski prevoz« je način prevoza potnikov, pri katerem potniki po voznem redu vstopajo

- in izstopajo na vseh avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, ki so določena z voznim redom;
36. »potniška spremnica« je predpisan obrazec, ki ga mora imeti avtobusni prevoznik pri izvajanju občasnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu in prevozov potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu;
 37. »posebni linijski prevoz« je prevoz samo določene vrste potnikov in izključuje druge potnike. Opravlja se na podlagi pisne pogodbe med prevoznikom in naročnikom prevoza;
 38. »prevoz v cestnem prometu« je vsak prevoz potnikov ali blaga, kot tudi vožnja praznega ali nenatovorjenega motornega vozila ali skupine vozil po javnih in nekategoriziranih cestah, danih v uporabo za cestni promet;
 39. »prevoz v notranjem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke znotraj meja Republike Slovenije;
 40. »prevoz v mednarodnem cestnem prometu« je vsak prevoz iz prejšnje točke med dvema ali več državami;
 41. »prevoz za tretje države« je prevoz domačega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v izhodiščni tuji državi in potniki izstopijo ali se blago raztovori v ciljni tuji državi, kakor tudi prevoz tujega prevoznika, pri katerem potniki vstopijo ali se blago natovori za prevoz v Republiki Sloveniji in potniki izstopijo ali se blago raztovori v tuji državi, kjer ta prevoznik nima sedeža;
 42. »prevoz potnikov z izmeničnimi vožnjami v mednarodnem cestnem prometu zunaj Skupnosti« je prevoz predhodno sestavljenih skupin potnikov, v določenih časovnih presledkih, v obe smeri z enega samega mesta odhoda na eno samo mesto prihoda. Vsako skupino, ki jo sestavljajo potniki z že opravljenimi potovanji na cilj, prepelje pozneje nazaj na mesto odhoda isti prevoznik;
 43. »prevoz za osebne potrebe« je nekomercialni prevoz oseb ali blaga, ki ga opravi fizična oseba zgolj za svoje potrebe oziroma potrebe ožjih družinskih članov ali članic (v nadaljnjem besedilu: član) z vozilom, ki je v njegovi lasti ali ima pravico uporabe vozila na podlagi najemne oziroma zakupne ali lizing pogodbe, ki mora biti sestavljena v pisni obliki. Za ta prevoz ne sme dobiti plačila ali kakega drugega nadomestila, vozilo pa lahko upravlja oseba, ki je lastnik ali lastnica (v nadaljnjem besedilu: lastnik) ali ima pravico uporabe tega vozila ali ožji član njegove družine. Za ožjega člana družine se štejejo zakonec in otroci te osebe, ki opravlja prevoz za osebne potrebe;
 44. »prevoznik ali prevoznica Skupnosti« (v nadaljnjem besedilu: prevoznik Skupnosti) je podjetje, ki ima licenco ali dovoljenje v skladu s pravili Skupnosti za opravljanje prevozov potnikov ali blaga ali opravlja prevoze za lastne potrebe in ima sedež v državi članici Evropske skupnosti (v nadaljnjem besedilu: država članica), razen domačega prevoznika;
 45. »relacija« je razdalja oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz potnikov oziroma med vsaj dvema krajema na liniji, ki sta v voznem redu označena kot avtobusna postaja, pomembnejše avtobusno postajališče ali avtobusno postajališče. Pri prevozu blaga pomeni relacija razdaljo oziroma pot med dvema ali več kraji, med katerimi se opravlja prevoz blaga;
 46. »sistem enotne vozovnice« je način izvajanja javnih linijskih prevozov potnikov, kjer izvajalci ali izvajalke (v nadaljnjem besedilu: izvajalci) v različnih vrstah prometa izvajajo prevoze na podlagi enotne vozovnice, kar potnikom omogoča uporabo te vozovnice pri različnih izvajalcih v javnem linijskem prometu na območju Republike Slovenije;
 47. »skupina vozil« je skupina enega vlečnega in vsaj enega priklopnega vozila ali polpriklopnika;
 - 47.a »Stalni izvenlinijski prevoz – Shuttle prevozi« je prevoz potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami;
 - 47.b »subvencioniranje prevoza dijakov in študentov« je zagotavljanje subvencij prevoza iz kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja;
 48. »tranzitni prevoz« je prevoz potnikov ali blaga čez ozemlje Republike Slovenije brez vstopanja in izstopanja potnikov oziroma nakladanja ali razkladanja blaga v Republiki Sloveniji;
 49. »tuj prevoznik« je pravna ali fizična oseba, ki opravlja prevoze v mednarodnem cestnem prometu oziroma ima licenco ali drugačno dovoljenje svoje države za opravljanje prevozov potnikov ali blaga, če je v tej državi to predpisano, in ima sedež v državi, ki ni članica Evropske skupnosti;
 - 49.a »upravljavec prevoza« pomeni fizično osebo, zaposleno v podjetju, ali, če je to podjetje fizična oseba, to isto osebo ali, če je tako določeno, drugo fizično osebo, imenovano s pogodbo, ki dejansko in trajno vodi prevozne dejavnosti tega podjetja;
 - 49.b »vlagatelj« je dijak, udeleženec izobraževanja odraslih ali študent, ki pred nakupom subvencionirane mesečne vozovnice izpolni vlogo za izdajo subvencionirane mesečne vozovnice;
 50. »vozni red« je ureditev linije, s katero se določajo vrsta prevoza, način prevoza, vrstni red avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, njihova oddaljenost od začetne avtobusne postaje ali avtobusnega postajališča, čas prihoda, postanka in odhoda na vsako avtobusno postajo ali avtobusno postajališče, obdobje, v katerem prevoznik opravlja prevoz na liniji, čas veljavnosti in

režim obratovanja linije.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen, kot ga določajo drugi predpisi s področja cestnega prometa, predpisi Skupnosti ali mednarodne pogodbe.

15. člen (evidence in registri)

Ministrstvo na podlagi tega zakona vodi naslednje evidence in register:

- evidenco izdanih licenc, licenc Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov;
- evidenco voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu;
- evidenco vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe;
- evidenco izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu;
- evidenco izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku;
- evidenco izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco izdanih dovolilnic za opravljanje občasnih in izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu;
- evidenco subvencije prevoza;
- nacionalni elektronski register podjetij cestnega prevoza, katerim je izdano dovoljenje za opravljanje dejavnosti cestnega prevoznika v skladu s 16. členom Uredbe 1071/2009/ES in opravlja vnose določene v Uredbah 1072/2009/ES in 1073/2009/ES;
- register voznih redov v notranjem linijskem prometu;
- register posebnih linijskih prevozov.

16. člen (podatki v evidencah)

(1) V evidenci izdanih licenc, licenc Skupnosti in dovoljenj Skupnosti ter njihovih izdanih izvodov se vodijo naslednji podatki:

- številka, veljavnost in status izdane licence, licence Skupnosti in dovoljenja Skupnosti ter njihovih izvodov;
- za katero vrsto prevozov je bila licenca, licenca Skupnosti in dovoljenje Skupnosti izdana;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice (v nadaljnjem besedilu: samostojni podjetnik posameznik), davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče osebe, ki je pri prevozniku odgovorna za prevoze in je za to ustrezno usposobljena oziroma ima pridobljeno ustrezno kvalifikacijo, podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil upravljavec prevozov, in datum izdaje potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- podatki o kaznovanosti imetnika licence za kazniva dejanja in prekrške, ki so podlaga za odvzem licence;
- podatki o kapitalu, rezervah in drugih finančnih sredstvih, ki jih ima na razpolago prevoznik in s katerimi dokazuje ustrezno finančno sposobnost v skladu s tem zakonom.

(2) V evidenci voznikov, ki so usposobljeni za vožnjo motornih vozil za prevoz potnikov ali blaga v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- številka, kraj in datum izdaje ter veljavnost vozniškega dovoljenja;
- kategorije vozila, za katero velja vozniško dovoljenje, morebitne opombe, uradni zaznamki in izrečeni ukrepi;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- številka, datum izdaje in izdajatelj potrdila o usposobljenosti ali certifikata o poklicni kvalifikaciji;
- številka, datum izdaje in veljavnost izkaznice o usposobljenosti voznika.

(3) V evidenci vozil, za katera je izdan izvod licence, s katerimi domači prevozniki opravljajo prevoze v cestnem prometu, se vodijo naslednji podatki:

- registrska označba, vrsta, znamka in tip vozila ter številka šasije;
- leto izdelave, moč motorja v KW, delovna prostornina motorja;
- masa vozila, največja dovoljena masa, za vozila za prevoz potnikov število sedežev in stojšč;
- datum, kraj in registrska označba prve registracije;
- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika oziroma osebno ime in stalno prebivališče oziroma sedež lastnika vozila;
- ekološka kakovost vozil (euro 1, 2 ...);
- številka in veljavnost prometnega dovoljenja.

(4) V evidenci izdanih potrdil za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov za lastne potrebe se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- številka, veljavnost in status izdanega potrdila;
- registrska označba, vrsta, znamka, tip in številka šasije vozila, za katero je izdano potrdilo.

(5) V evidenci izdanih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- znamka, tip, registrska označba, številka šasije in ekološka kakovost vozil, s katerimi opravlja prevoze blaga;
- osebna imena in EMŠO voznikov, ki delajo pri prevozniku;
- podatki o številu dovolilnic, ki jih prevoznik želi prejeti oziroma o njegovih vlogah za dodelitev dovolilnic po vrsti dovolilnice in po zeleni količini;
- podatki o dovolilnicah, ki jih je prevoznik prejel, pravilno ali nepravilno uporabil, in o neuporabljenih dovolilnicah po vrsti, številu, številki dovolilnice in registrski označbi vozila, s katerim je bila dovolilnica uporabljena.

(6) V evidenci izdanih potrdil za voznike, ki so državljani države, ki ni članica Skupnosti, ki delajo pri domačem prevozniku, se vodijo naslednji podatki:

- osebno ime, EMŠO, davčna številka in stalno prebivališče voznika;
- podatki o usposobljenosti oziroma poklicni kvalifikaciji, ki jo je pridobil voznik;
- vrsta razmerja in akta, na podlagi katerega voznik dela pri prevozniku.

(7) V registru voznih redov v notranjem linijskem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki iz voznih redov, ki jih izvaja posamezni prevoznik.

(8) V registru posebnih linijskih prevozov se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o linijah, na katerih se izvajajo posebni linijski prevozi;
- podatki o sklenjeni pogodbi za izvajanje teh prevozov.

(9) V evidenci izdanih dovoljenj za opravljanje linijskih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče;
- podatki o liniji in voznem redu;
- številka in veljavnost izdanega dovoljenja;
- podatki o podizvajalcih ali podizvajalkah.

(10) V evidenci izdanih dovolilnic ali dovoljenj za opravljanje občasnih ali izmeničnih

prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu se vodijo naslednji podatki:

- firma družbe ali samostojnega podjetnika posameznika, davčna številka, matična številka in sedež prevoznika, ki mu je bila izdana dovolilnica oziroma dovoljenje, pri samostojnem podjetniku posamezniku pa tudi njegovo osebno ime, EMŠO in stalno prebivališče,
- številka dovolilnice oziroma dovoljenja in datum izdaje.

(11) Osebni podatki se v evidencah in registrih iz tega člena zbirajo in vodijo zaradi nadzora nad izvajanjem tega zakona in zakona, ki ureja varnost cestnega prometa.

(12) V evidenci subvencije prevoza se za namen uveljavljanja pravic upravičencev in izvajalcev ter nadzora nad izvajalci subvencioniranega prevoza dijakov in študentov vodijo naslednji podatki upravičenca do subvencioniranega prevoza:

- ime in priimek;
- EMŠO;
- status dijaka oziroma študenta v obdobju koriščenja subvencije prevoza;
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti);
- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda;
- bivanje v dijaškem oziroma študentskem domu;
- relacija od kraja bivanja do kraja izobraževanja (ime vstopne in izstopne postaje oziroma postajališča, razred oddaljenosti, kilometrska razdalja za vsako prevozno sredstvo);
- izvajalec za katerega velja mesečna vozovnica (naziv izvajalca, davčna številka, matična številka, šifra in sedež izvajalca);
- številka izdane vozovnice;
- mesec in leto veljavnosti mesečne vozovnice;
- polna cena mesečne vozovnice;
- cena vozovnice, ki jo plača upravičenec;
- višina subvencije, do katere je upravičen prevoznik.

17. člen

(pridobivanje podatkov in vodenje zbirke)

(1) Evidenca in registri iz 15. člena tega zakona se vodijo kot centralna informatizirana zbirka. Ministrstvo pridobi podatke, navedene v prejšnjem členu, na podlagi elektronske povezave iz evidenc in registrov, ki jih vodijo ministrstvo, Carinska uprava Republike Slovenije, organ JPP, Davčna uprava Republike Slovenije, ministrstvo, pristojno za javno upravo, ministrstvo, pristojno za notranje zadeve, policija, sodni register, Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, izdajatelj licenc in organi, pristojni za inšpekcijski nadzor cestnega prometa.

(2) Organi in organizacije, navedeni v prejšnjem odstavku, zagotovijo ministrstvu in izdajatelju licenc ustrezen neposreden elektronski dostop do evidenc in registrov, ki jih vodijo in v katerih so podatki, navedeni v prejšnjem členu, ter ustrezen elektronski prenos teh podatkov v evidenco in registre iz prejšnjega člena. Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP te podatke zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo za izvajanje nalog po tem zakonu.

(3) Ministrstvo, pristojno za promet za namene odločanja o pravici vlagatelja do subvencioniranega prevoza poveže Evidenco subvencij prevoza s Centralno evidenco udeležencev vzgoje in izobraževanja in evidenco vpisanih študentov, ki ju vodi ministrstvo, pristojno za šolstvo in visoko šolstvo, tako da na podlagi podatka o EMŠO vlagatelja pridobi naslednje njegove osebne podatke:

- ime in priimek,
- status v obdobju koriščenja subvencije prevoza,
- stalno ali začasno prebivališče (občina, naselje, ulica, hišna številka z dodatkom in podatki o pošti, za naslove v tujini pa država in podatki o prebivališču),
- ime, naslov in matična številka vzgojno izobraževalnega zavoda oziroma visokošolskega zavoda,
- podatek o tem ali upravičenec biva v dijaškem oziroma študentskem domu ter podatek o koriščenju subvencioniranega bivanja študentov.

(4) Izvajalec sprejme vlogo in jo vnese v evidenco ministrstva. Vlagatelja se ob vložitvi vloge seznanijo, da bodo za potrebe pridobitve pravice do subvencioniranega prevoza obdelovani

podatki iz prejšnjega člena. Na podlagi odločitve ministrstva o upravičenosti vlagatelja do subvencije za prevoz, izda izvajalec elektronsko vozovnico. Izvajalec pridobi iz evidence subvencij prevoza za izdajo vozovnice in izvajanje nadzora nad uporabo subvencioniranih vozovnic, na podlagi podatka o imenu, priimku in naslovu upravičenca do subvencije, podatke o:

- številki odločbe o upravičenosti do subvencije;
- višini subvencije;
- obdobju upravičenosti do subvencije.

(5) Podatki v evidencah iz prejšnjega člena se hranijo:

- v evidenci iz prve alinee 15. člena tega zakona deset let po roku, do katerega je veljala licenca Skupnosti ali izvod licence;
- v evidenci iz druge in tretje alinee 15. člena tega zakona šest let po koncu aktivnosti voznika oziroma po poteku veljavnosti zadnje registracije vozila;
- v evidenci iz četrte alinee 15. člena tega zakona pet let po koncu opravljanja prevozov za lastne potrebe;
- v evidenci iz pete alinee 15. člena tega zakona za zadnjih pet let;
- v evidenci iz šeste in sedme alinee 15. člena tega zakona dve leti po poteku veljavnosti potrdila oziroma dovoljenja;
- v evidenci iz osme alinee 15. člena tega zakona za zadnji dve leti;
- evidenci iz devete alinee 15. člena tega zakona se podatki hranijo še pet let po vpisu v evidenco, potem se anonimizirajo.

(6) Po poteku rokov iz prejšnjega odstavka se podatki hranijo trajno v zbirki dokumentarnega gradiva.

(7) Podatki iz prejšnjega člena se lahko posredujejo tudi drugim državnim organom, če ti to zahtevajo in podatke potrebujejo pri svojem delu. Podatki iz prejšnjih odstavkov, ki se nanašajo na določenega prevoznika, se lahko posredujejo prevozniku, če to zahteva.

(8) Ministrstvo, izdajatelj licenc in organ JPP zagotovijo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa dostop do podatkov iz evidenc iz 15. in 16. člena tega zakona z neposredno računalniško povezavo in z možnostjo dostopanja do teh podatkov z uporabo GPRS ali druge ustrezne tehnologije.

19. člen (vrste licenc in izjeme)

(1) Pravica za opravljanje dejavnosti cestnega prevoza potnikov ali blaga v notranjem cestnem prometu se pridobi z licenco.

(2) Licenca se pridobi za izvajanje naslednjih prevozov v notranjem cestnem prometu:

- prevoz blaga,
- prevoz potnikov,
- avtotaksi prevoze.

(3) Licence iz prejšnjega odstavka ni treba pridobiti za naslednje vrste prevozov:

1. prevoz pošte kot javne storitve;
2. prevoz poškodovanih oziroma pokvarjenih vozil;
3. prevoz blaga za lastne potrebe pod pogoji iz 85. člena tega zakona;
4. prevoz oseb za lastne potrebe pod pogoji iz 82. člena tega zakona;
5. prevoz z vozili, ki so namenjena potrebam javne varnosti, obrambe, varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami in potrebam državnih organov, medicinskim in humanitarnim prevozom;
6. prevoz blaga z vozili ali s skupino vozil, katerih največja dovoljena masa ne presega 3500 kg;
7. prevoz s posebnimi vozili, ki so bila izdelana ali predelana za poseben namen in se z njimi ne morejo opravljati prevozi potnikov ali blaga na enak način kot z nepredelanimi vozili (npr. avtodvigala, črpalke za beton, vozila za prevoz čebel, potujoče knjižnice, avtobus, predelan v avtodom), kar mora biti razvidno iz prometnega dovoljenja;
8. prevoz za osebne potrebe.

20. člen

(pogoji za pridobitev licence)

(1) Podjetje, ki želi opravljati dejavnost cestnega prevoza, mora izpolnjevati naslednje pogoje za pridobitev licence:

- imeti dober ugled,
- imeti ustrezen finančni položaj,
- izpolnjevati pogoj glede strokovne usposobljenosti,
- biti lastnik vsaj enega v Republiki Sloveniji registriranega motornega vozila za posamezne vrste prevozov ali imeti pravico uporabe tega vozila na podlagi sklenjene najemne oziroma zakupne pogodbe ali lizing pogodbe.

(2) Če je prosilec ali prosilka (v nadaljnjem besedilu: prosilec) fizična oseba in ne izpolnjuje pogoja iz c) točke prejšnjega odstavka, mora imenovati drugo osebo, ki izpolnjuje pogoja iz a) in c) točk iz prejšnjega odstavka in bo nepretrgano in dejansko upravljala prevoze za podjetje.

(3) Če prosilec ni fizična oseba, mora pogoja iz a) in c) točk prvega odstavka izpolnjevati oseba ali osebe, ki bodo nepretrgano in dejansko upravljale prevoze za podjetje (upravljaavec prevozov).

21. člen (dober ugled)

(1) Dobrega ugleda po tem zakonu nima oseba:

- ki je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja zoper premoženje, gospodarstvo, varnost cestnega prometa, delovno razmerje in socialno varnost, pravni promet, splošno varnost ljudi in premoženja, okolje, prostor in naravne dobrine;
- ki je bila pravnomočno obsojena za druga kazniva dejanja na zaporno kazen, daljšo od enega leta.

(2) Dobrega ugleda po tem zakonu tudi nima oseba, ki je bila v zadnjih dveh letih več kot dvakrat pravnomočno kaznovana za hujši prekršek iste vrste, ki je posledica kršitve predpisov s področja:

- opravljanja prevozov potnikov ali blaga,
- varnosti cestnega prometa,
- časov voženj in obveznih počitkov voznikov,
- prevoza nevarnega blaga,
- preprečevanja dela in zaposlovanja na črno,
- varstva konkurence,
- plačilnega prometa,
- največjih dovoljenih mas ali dimenzij vozil v cestnem prometu ali
- varovanja okolja.

(3) Za hujši prekršek iz prejšnjega odstavka se šteje prekršek, za katerega je bila izrečena kot glavna sankcija globa, višja od 3000 eurov oziroma za posameznika višja od 800 eurov.

(4) Dober ugled znova pridobi oseba, ko prenehajo pravne posledice obsodbe ali če v dveh letih pred vložitvijo vloge za izdajo licence ni bila pravnomočno obsojena za prekršek iz tretjega odstavka tega člena.

33. člen (obveznost dokumentov, oznak in opreme v vozilu)

(1) Voznik domačega prevoznika ali prevoznika Skupnosti mora imeti med vožnjo v vozilu:

- veljaven izvod licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti prevoznika, za katerega opravlja prevoz;
- veljavno vozniško dovoljenje z vpisano kodo Skupnosti, ki izkazuje pridobljeno temeljno kvalifikacijo voznika ali veljavno izkaznico o vozniških kvalifikacijah;
- potrdilo iz 34. člena tega zakona, če opravlja mednarodni prevoz oseb za lastne potrebe z vozilom, ki ima poleg voznikovega sedeža več kot osem sedežev;
- pisno pogodbo o najemu oziroma zakupu ali lizingu ali drugo pogodbo, na podlagi katere ima

- pravico uporabljati vozilo (npr. pogodba o lizingu ...), če prevoznik ni lastnik vozila;
- če vozilo vozi voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, mora imeti v vozilu potrdilo v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, s katerim pristojni organ države članice, v kateri ima prevoznik sedež, potrjuje, da ta voznik dela pri prevozniku skladno z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov;
 - pri opravljanju mednarodnih prevozov vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali zakoni, veljavnimi v Republiki Sloveniji;
 - pri opravljanju stalnih izvenlinijskih prevozov: dovoljenje občine, potrjen cenik, in druge dokumente, če so za ta prevoz zahtevani.

(2) Voznik avtobusa in vozila, ki opravlja stalne izvenlinijske prevoze, ter voznik avtotaksi vozila mora imeti v vozilu pogodbo o zaposlitvi.

(3) Pri opravljanju prevozov v cestnem prometu mora imeti voznik tujega prevoznika v vozilu vsa dovoljenja oziroma dovolilnice, če so za ta prevoz zahtevane s predpisi Skupnosti, mednarodnimi sporazumi ali predpisi, veljavnimi v Republiki Sloveniji.

(4) Voznik mora na zahtevo pristojnega inšpektorja, carinskega organa ali policista oziroma policistke (v nadaljnjem besedilu: policist) izročiti dokumente iz tega člena na vpogled.

(5) Vozila domačih prevoznikov, s katerimi ti izvajajo prevoze v cestnem prometu, morajo biti označena in opremljena skladno s predpisom, ki ga izda minister, tako da je zagotovljena varnost voznika in potnikov, drugih udeležencev ali udeleženk (v nadaljnjem besedilu: udeleženec) v prevozih v cestnem prometu in varnost tovora ter vozil.

(6) Vozila za opravljanje avtotaksi prevozov morajo imeti poleg opreme iz prejšnjega odstavka na vozilu na vidnem mestu pritrjeno oznako s podatki o prevozniku in številko licence. Vsebino, obliko in način pritrditve oznake podrobneje predpiše minister v predpisu iz prejšnjega odstavka.

45. člen (opredelitev)

(1) Javni linijski prevoz je prevoz potnikov v cestnem prometu med avtobusnimi postajami in avtobusnimi postajališči na določeni liniji, po vnaprej določenem voznem redu, splošnih prevoznih pogojih in ceniku. Opravlja se lahko kot potniški, hitri ali direktni linijski prevoz.

(2) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se lahko opravlja samo z avtobusi in mora biti dostopen vsem potnikom ne glede na to, da je lahko predmet posebne rezervacije.

(3) Vozni red mora prevoznik pred začetkom uveljavitve objaviti na avtobusnih postajah in avtobusnih postajališčih, na katerih so po voznem redu predvideni postanki. Splošne prevozne pogoje mora prevoznik objaviti na krajevno običajen način. Splošni prevozni pogoji morajo biti prilagojeni invalidom in njihovi uporabi.

(4) Javni linijski prevoz potnikov v cestnem prometu se na posamezni liniji lahko opravlja po istem voznem redu tudi z dodatnimi vozili za prevoz potnikov.

(5) Izvajalec javnega linijskega prevoza lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev.

(6) Prevoznik mora opravljati prevoze v skladu z registriranim voznim redom, cenikom, splošnimi prevoznimi pogoji in koncesijsko pogodbo.

(7) Voznik prevoznika mora v mejah razpoložljivih mest v vozilu skladno s predpisi o prevoznih pogodbah v cestnem prometu, voznim redom in splošnimi prevoznimi pogoji sprejeti v prevoz vsako osebo in njeno osebno prtljago ter voziti po voznem redu.

(8) Za uporabo pripomočkov za premagovanje gibalne in senzorne oviranosti (psi vodniki, drugi psi pomočniki in invalidski vozički) izvajalec javne službe linijskega prevoza potnikov ne sme

zaračunavati dodatnih stroškov.

48. člen (vozni red)

(1) Voznik mora pri opravljanju linijskih prevozov imeti v vozilu kopijo veljavnega voznega reda za linijo, na kateri takrat opravlja prevoz, oziroma možnost izpisa le-tega.

(2) Voznik ne sme ustavljati izven avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, ki so določena z voznim redom.

(3) Izjemoma sme voznik ustaviti izven avtobusnih postaj in avtobusnih postajališč, če je javni linijski prevoz potnikov kombiniran s šolskim prevozom.

49. člen (prekinitev in opustitev prevoza na liniji)

(1) Prevoznik ne sme opustiti nobenega prevoza, določenega z voznim redom.

(2) Izjemoma sme biti na posamezni liniji ali delu linije prevoz začasno prekinjen, če nastanejo in dokler trajajo okoliščine, ki jih ni mogoče predvideti in katerih posledic ni mogoče odvrniti (višja sila).

(3) O prekinitvi prevoza iz prejšnjega odstavka mora prevoznik obvestiti javnost po sredstvih javnega obveščanja takoj, ko nastopijo okoliščine, ki so povzročile prekinitev, hkrati pa tudi organ JPP in pristojno inšpekcijo.

(4) Za trajno ustavitev izvajanja linije mora prevoznik dobiti posebno dovoljenje organa JPP.

(5) Če je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, katerega izvajanje je pridobil s koncesijo, se mu koncesija za to linijo odvzame in podeli drugemu prevozniku. Šteje se, da je prevoznik opustil opravljanje prevoza na posamezni registrirani liniji, če najmanj 5 krat v koledarskem letu brez soglasja koncedenta ali razlogov zaradi višje sile ne opravi prevoza na posamezni registrirani liniji.

50. člen (gospodarska javna služba)

(1) Država zagotavlja javni linijski prevoz potnikov, razen javnega linijskega prevoza v mestnem prometu in posebnega linijskega prevoza, kot javno dobrino z gospodarsko javno službo in na podlagi javnega razpisa podeli koncesije najugodnejšim ponudnikom prevozov. Za posamezne linije ali več linij se lahko v skladu z Uredbo 1370/2007/ES koncesija podeli neposredno s sklenitvijo pogodbe na podlagi izvedenega postopka za izbiro najugodnejšega ponudnika.

(2) Vlada Republike Slovenije določi s koncesijskim aktom koncesijske linije, vrsto in obseg prevozov, način opravljanja, pogoje za njihovo zagotavljanje, standarde dostopnosti do javnega linijskega prevoza, prevozne cene in kakovost prevoznih storitev ter druge sestavine koncesijskega akta v skladu z zakonom.

(3) Organ JPP pred podelitvijo koncesij določi potrebe po prevozih (vozne rede), med koledarskim letom pa največ dvakrat na leto s spremembami voznega reda tega uskladi z dejanskimi potrebami po prevozih.

(4) Za zagotavljanje javnega linijskega prevoza potnikov se uvede sistem enotne vozovnice. Prevozniki, ki opravljajo javne linijske prevoze potnikov, se vključijo v izvajanje sistema enotne vozovnice.

(5) Uvedbo in izvajanje sistema enotne vozovnice uredi Vlada Republike Slovenije.

(6) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa ali v primeru odvzema koncesije, se ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena izjemoma začasno podeli koncesija za opravljanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov brez javnega razpisa, vendar največ za dve leti. V tem času se mora izvesti javni razpis za podelitev koncesije.

(7) V primeru, ko veljavnost koncesije poteče pred podelitvijo nove koncesije na podlagi javnega razpisa, se sklene nova pogodba s prevoznikom, ki je do tedaj izvajal gospodarsko javno službo. Če ta prevoznik ne sklene nove pogodbe, se lahko koncesija podeli drugemu prevozniku, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V primeru, da se koncesija pred potekom koncesijske pogodbe odvzame, se sklene pogodba z drugim prevoznikom, ki že izvaja gospodarsko javno službo linijskega prevoza potnikov. V navedenih primerih se pogodba sklene za izvajanje storitev pod enakimi pogoji, kot so bili določeni v prejšnji koncesijski pogodbi.

(8) Če v primerih iz prejšnjega odstavka ne pride do sklenitve nove koncesijske pogodbe, se z odločbo naloži prevozniku, ki je do tedaj izvajal prevoze na podlagi koncesijske pogodbe, da te prevoze izvaja še naprej pod istimi pogoji. Ukrep se sme naložiti le za nujno potrebni čas do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ za dve leti.

51. člen **(zagotavljanje podatkov)**

(1) Prevozniki, ki izvajajo javni linijski prevoz potnikov, morajo organu JPP predložiti podatke o številu prepeljanih potnikov oziroma prodanih vozovnic na posamezni liniji, podatke o stroških na prevoženi kilometer na tej liniji in druge podatke, ki jih določi minister, potrebne za ugotavljanje obsega te vrste prevoza potnikov in upravičenosti dodelitve finančnih nadomestil za opravljanje gospodarske javne službe. V ta namen organ JPP zagotovi in vzpostavi centralno informatizirano bazo navedenih podatkov.

(2) Podatke je treba poslati v obliki, na način in v rokih, ki jih predpiše minister.

(3) Organ JPP je dolžna zagotavljati, da so registrirani vozni redi, daljinar in avtobusne postaje javno objavljeni.

53. člen **(linijski prevozi v mestnem prometu)**

(1) Organizacijo in način izvajanja linijskih prevozov v mestnem prometu lahko občina določi kot gospodarsko javno službo.

(2) Javni linijski prevoz se opravlja znotraj naselja, le izjemoma in v manjšem obsegu pa lahko tudi s sosednjimi naselji, če je to potrebno zaradi dnevne migracije ljudi v večje mesto, in če občina za to pridobi dovoljenje ministrstva.

(3) Pri izdaji dovoljenja mora ministrstvo upoštevati naslednja merila:

- časovno in krajevno dostopnost javnega linijskega prometa,
- vpliv na ekonomičnost poslovanja obstoječih linij prevoznika, ki izvaja javni linijski prevoz na tem območju.

(4) Pri urejanju linijskih prevozov v mestnem prometu in določanju gospodarske javne službe občina upošteva zlasti:

- obseg dnevne migracije in velikost gravitacijskega območja,
- soodvisnost medkrajevnega linijskega prevoza potnikov in mestnega linijskega prevoza,
- povezanost javnega mestnega cestnega prometa z drugimi vrstami prometa,
- zagotovitev dostopa in prostora za invalidske vozičke na avtobusih mestnega prometa.

(5) Sredstva za opravljanje javnega prevoza potnikov v mestnem prometu se zagotavljajo s prodajo prevoznih storitev in iz proračuna občine.

(6) Linijski prevoz v mestnem prometu v mestnih občinah, ki imajo več kot 100.000 prebivalcev, se obvezno opravlja kot lokalna gospodarska javna služba.

(7) Izvajalec linijskih prevozov v mestnem prometu lahko na določenih linijah in v določenih obdobjih zaradi manjšega števila potnikov opravi prevoze z vozili, ki imajo poleg voznikovega sedeža največ osem sedežev, lahko tudi v pogodbenem razmerju z avtotaksi prevozniki.

1.1.2 Posebni linijski prevoz

54. člen (opredelitev)

(1) Posebni linijski prevoz je prevoz določene vrste potnikov. S posebnim linijskim prevozom se opravlja prevoz delavcev na delo in domov, prevoz šoloobveznih otrok, dijakov in študentov med domom in izobraževalno ustanovo, prevoz oseb s posebnimi potrebami med domom in zavodom ter prevoz vojakov in vojakinj ter njihovih družin med domom in vojašnico.

(2) Posebni linijski prevoz potnikov se izvaja praviloma z avtobusi na podlagi sklenjene pisne pogodbe med naročnikom prevoza in prevoznikom, pri čemer je naročnik prevoza pravna oseba in fizična oseba, ki opravlja pridobitno dejavnost.

(3) Prevoznik mora v osmih dneh od sklenitve pogodbe iz prejšnjega odstavka o sklenitvi pogodbe obvestiti ministrstvo, ki vodi register posebnih linijskih prevozov, ki je javen.

(4) Storitve posebnega linijskega prevoza lahko poleg potnikov iz prvega odstavka tega člena uporabljajo tudi drugi potniki, če se tako s pogodbo dogovorita naročnik in izvajalec prevoza.

1.1.3 Občasni prevozi potnikov

55. člen (opredelitev)

Občasni prevoz potnikov v cestnem prometu je prevoz, pri katerem se skupina vnaprej določenih potnikov prevaža pod pogoji, ki so dogovorjeni s pogodbo med prevoznikom in naročnikom prevoza. Občasni prevoz ne sme vsebovati ponavljajočih se elementov linijskega in ne posebnega linijskega prevoza, kot so relacija, čas odhoda in prihoda ter mesto vstopanja in izstopanja potnikov. Prevozi so namenjeni potrebam po enkratnih prevozih in nimajo funkcije prevoza dnevne migracije potnikov.

1.1.4 Avtotaksi prevoz

56. člen (avtotaksi)

(1) Avtotaksi prevozi se opravljajo na podlagi dovoljenja, ki ga izda občina ali več občin skupaj, če je taka obveznost uvedena s predpisom take občine oziroma občin. Avtotaksi prevoznik ne sme prevzemati potnikov v občini, v kateri nima veljavnega dovoljenja, če je občina uvedla dovoljenja za avtotaksi prevoze, lahko pa jih vanjo prepelje.

(2) Dovoljenje izda pristojni organ občine podjetju, ki izpolnjuje naslednja pogoja: ima veljavno licenco za avtotaksi prevoze, ima zaposlene voznike, ki poznajo območje samoupravne lokalne skupnosti, če je tak pogoj določen v predpisu samoupravne lokalne skupnosti.

(3) Občine ne smejo omejevati števila izdanih dovoljenj za avtotaksi prevoze, jih vezati na

pogoj, da avtotaksi prevoznik ne opravlja teh prevozov v drugi samoupravni lokalni skupnosti ali na pogoj sedeža oziroma stalnega prebivališča v samoupravni lokalni skupnosti ali na katere koli druge diskriminacijske oziroma omejevalne pogoje.

(4) V občinah, ki niso uvedle dovoljenja za avtotaksi prevoze, se ti prevozi opravljajo na podlagi licence za avtotaksi prevoze.

(5) Občine lahko predpišejo standarde kakovosti izvajanja storitev avtotaksi prevozov, pri čemer ne smejo določati takih standardov glede videza in opreme vozila, ki bi onemogočali, da avtotaksi prevoznik pridobi dovoljenje tudi v drugi občini. Občine lahko določijo tudi avtotaksi postajališča in skladno z zakonom tudi način njihove uporabe.

57. člen (določitev tarife in uporaba taksimetra)

(1) Občina lahko za vožnjo, ki se začne in konča na njenem območju predpiše maksimalno tarifo izvajanja avtotaksi prevozov.

(2) Med prevozom potnikov z avtotaksi vozilom mora biti vključen taksimeter, ki mora biti pregledan v skladu s predpisi, izdanimi na podlagi zakona, ki ureja meroslovje. Taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi na območju, za katero je bilo prevozniku izdano dovoljenje ter obvestilo o tarifi prevoznika, morajo biti nameščeni tako, da so vidni uporabnikom prevoza.

(3) Prevoznik, ki izvaja avtotaksi prevoze, mora zagotoviti uporabo taksimetra na način, da se ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje in da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje in pretečenega časa v skladu z izbrano tarifo.

1.1.5. Stalni izvenlinijski prevozi (shuttle prevozi)

57.a člen (stalni izvenlinijski prevoz - shuttle prevoz)

(1) Prevoze potnikov med hoteli, moteli in nastanitvenimi objekti ter letališči, pristanišči, železniškimi in avtobusnimi postajami lahko izvaja prevoznik, ki ima licenco ali licenco Skupnosti za prevoz oseb. Prevozi se lahko izvajajo le z osebnimi vozili.

(2) Prevoze v skladu s tem členom lahko prevoznik izvaja samo z dovoljenjem občin in po pogojih, ki jih določijo občine, na območju katerih potniki vstopajo ali izstopajo.

(3) Prevozi se izvajajo z osebnimi vozili, ki morajo imeti na vidnem mestu oznako vrste prevoza in relacije na kateri se prevoz opravlja.

(4) Občine potrdijo cenik za opravljanje teh prevozov na določeni relaciji. Izvajalec teh prevozov mora na vidnem mestu v vozilu imeti cenik.

62. člen (dovoljenje Skupnosti za mednarodni linijski prevoz potnikov)

(1) Dovoljenja Skupnosti izdaja v Republiki Sloveniji direkcija na zahtevo prosilca. Dovoljenje se izda v skladu z določbami Uredbo 1073/2009/ES.

(2) Če na liniji, za katero je vložena nova vloga za izdajo dovoljenja, prevoze že opravlja dva ali več prevoznikov, ministrstvo pred izdajo dovoljenja pozove te prevoznike, naj ocenijo, ali jih bo novi prevoz ekonomsko ogrožal in naj o tem predložijo ustrezne dokaze. Če prevoznik ne predloži ustreznih dokazov (analiz ipd.), da ga bo uvedba novega prevoznika na liniji ekonomsko ogrozila, se šteje, da ta pogoj za zavrnitev izdaje dovoljenja ni podan.

63. člen **(dovoljenje za prevoze v države nečlanice Skupnosti)**

(1) Mednarodni linijski prevoz potnikov iz drugega odstavka 61. člena tega zakona se na ozemlju Republike Slovenije lahko opravlja le na podlagi dovoljenja, ki ga izda ministrstvo.

- (2) Za izdajo dovoljenja morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
- vozni red mora biti usklajen med vsemi izvajalci prevozov na celotni liniji;
 - pri izvajanju linij, ki imajo določene postaje na ozemlju Republike Slovenije, mora biti udeležen tudi domači prevoznik s sorazmernim deležem;
 - če je za relacijo, za katero je predlagan nov vozni red, že izdano dovoljenje za mednarodni linijski prevoz potnikov, ki ima s predlaganim novim voznim redom na relaciji več kot dve skupni postaji, mora biti pri novem voznem redu zagotovljen časovni presledek eno uro pred odhodom in eno uro po odhodu z avtobusne postaje;
 - da vse države, čez katere poteka linija, za del linije, ki poteka čez njihovo ozemlje, izdajo dovoljenja za opravljanje mednarodnega linijskega prevoza potnikov, razen za tranzitni prevoz čez ozemlje Republike Slovenije;
 - domači prevoznik mora imeti licenco za opravljanje mednarodnih prevozov potnikov, kar organ preveri v zbirki izdanih licenc.

(3) Dovoljenje se izda na zahtevo domačega ali tujega prevoznika, priložiti pa mu je treba priloge, navedene v 64. členu tega zakona. Dovoljenje se izda največ za pet let.

(4) Tuji prevoznik pošlje zahtevo za izdajo dovoljenja ministrstvu po pristojnem organu države, kjer je vozilo registrirano.

(5) Ministrstvo izda dovoljenje za del linije, ki poteka čez ozemlje Republike Slovenije. Linija se vpiše v register mednarodnih voznih redov, ko organ pridobi dovoljenja vseh držav, po katerih poteka linija. Podjetjem, ki so se povezovala, da bi opravljala linijski prevoz, se dovoljenje izda na ime vseh podjetij, ki v prevozu sodelujejo.

(6) Z dovoljenjem ministrstvo potrdi tudi vozni red, cenik in itinerar.

(7) Dovoljenje se ne izda, če prevoznik ne izpolnjuje pogojev za pridobitev dovoljenja, ki so določeni z mednarodno pogodbo, tem zakonom in podzakonskimi predpisi, izdanimi na njegovi podlagi.

(8) Register mednarodnih linij in voznih redov za vse prevoze iz 61. člena vodi ministrstvo.

64. člen **(vloga za izdajo dovoljenja)**

(1) Vloga za izdajo dovoljenja iz prejšnjega člena mora vsebovati naslednje podatke in priloge:

- podatke o firmi ali osebno ime in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
- vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
- itinerar in cenik vozovnic;
- število zahtevanih dovoljenj;
- notarsko overjeno pogodbo v slovenskem jeziku o soizvajanju linije;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

- (2) Vloga za izdajo tranzitnega dovoljenja mora vsebovati:
- podatke o firmi ali osebnem imenu in sedež ali stalno prebivališče prevoznika, ki vlaga vlogo za izdajo dovoljenja;
 - vozni red, iz katerega mora biti razvidno, kateri prevoznik izvaja linijo ob določenem odhodu na določen dan;
 - itinerar;

- število zahtevanih dovoljenj;
- spisek vozil, s katerimi se bo prevoz opravljal, ter podatke o znamki in tipu vozila;
- druge priloge, ki jih zahtevajo mednarodne pogodbe.

73. člen (opredelitev)

(1) Mednarodni posebni linijski prevoz v mednarodnem cestnem prometu se lahko opravlja samo med državami članicami Skupnosti in se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Če domači prevoznik opravlja prevoze iz prejšnjega odstavka v obliki kabotaže, mora voditi potniško spremnico (potni nalog iz 1. člena Uredbe Komisije 2121/98/ES) v obliki mesečnega poročila o opravljenih prevozih, ki ga za pretekli mesec pošlje ministrstvu do 10. dne v tekočem mesecu. Priložiti mora tudi poročilo na obrazcu iz Priloge VI Uredbe Komisije 2121/98/ES.

2.1.3 Občasni prevoz potnikov in prevoz potnikov z izmeničnimi voznjaki v mednarodnem cestnem prometu

74. člen (občasni prevoz potnikov)

(1) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu v Republiko Slovenijo ali iz Republike Slovenije se opravlja v skladu z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo Komisije 2121/98/ES. Prevozi z območja Republike Slovenije v države podpisnice sporazuma Interbus in obratno se opravljajo v skladu z določbami tega sporazuma, prevozi z območja Republike Slovenije v države, ki niso podpisnice sporazuma Interbus, pa se opravljajo v skladu z drugimi mednarodnimi sporazumi in tem zakonom.

(2) Če domači prevoznik opravlja občasne prevoze na območju Skupnosti v obliki kabotaže, mora za te prevoze voditi potniško spremnico, iz katere morajo biti razvidni odhodni in namembni kraji ter datum odhoda in datum konca prevoza. Potniške spremnice, uporabljene za občasne prevoze v obliki kabotaže, mora prevoznik vrniti direkciji, in sicer za pretekli mesec do 10. dne v tekočem mesecu.

(3) Občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu med Republiko Slovenijo in državami, ki niso članice Skupnosti, se opravlja brez dovolilnice pri naslednjih vrstah prevozov:

1. krožni vožnji "zaprtih vrat"; to so prevozi, pri katerih se na celotnem potovanju z istim vozilom prevaža ista skupina potnikov, ki se pripelje nazaj na mesto odhoda. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
2. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo polno, na poti nazaj pa prazno. Mesto odhoda mora biti v državi, kjer ima prevoznik sedež;
3. prevozih, pri katerih je vozilo na poti v Republiko Slovenijo prazno in prevzame vse potnike na istem mestu, ob tem pa je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:
 - potniki sestavljajo skupino v skladu s pogodbo o prevozu, ki je bila sklenjena pred njihovim prihodom v Republiko Slovenijo. Potniki so prepeljani nazaj v državo, kjer ima prevoznik sedež;
 - potnike je isti prevoznik predhodno pripeljal na ozemlje Republike Slovenije, kjer jih spet prevzame in jih pripelje nazaj na ozemlje države, kjer ima prevoznik sedež;
 - potniki so bili povabljeni na pot na ozemlje Republike Slovenije, pri čemer stroške prevoza nosi fizična ali pravna oseba, ki jih je povabila. Potniki morajo tvoriti novito skupino, ki ni nastala samo zaradi tega potovanja. Prevoznik prepelje potnike na ozemlje države, kjer ima sedež;
4. tranzitnih prevozih čez ozemlje Republike Slovenije, ki so povezani z občasnim prevozom;
5. prevozih praznih avtobusov, ki se uporabljajo izključno za zamenjavo pokvarjenega ali poškodovanega avtobusa.

(4) Dovolilnica je v primeru iz prejšnjega odstavka potrebna za:

1. prevoz, pri katerem vstopa vozilo v Republiko Slovenijo prazno zaradi prevzema skupine potnikov in prevoz te skupine na ozemlje države, v kateri ima prevoznik sedež,
2. druge občasne prevoze potnikov.

(5) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnico za občasni prevoz potnikov v mednarodnem cestnem prometu iz tretjega odstavka tega člena, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi. Dovolilnico za posamezno državo prevozniku na njegovo vlogo dodeli organ JPP.

76. člen (potniška spremnica)

(1) Za opravljanje občasnih prevozov in posebnih linijskih prevozov v obliki kabotaže morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico Skupnosti v skladu z Uredbo Komisije 2121/98/ES.

(2) Pri opravljanju občasnih prevozov zunaj območja Skupnosti morajo prevozniki uporabljati potniško spremnico v skladu s sporazumom Interbus in predpisi, izdanimi za njegovo izvajanje.

(3) Prevoznik, ki opravlja prevoze iz tega člena, mora pred vsako vožnjo pravilno izpolniti potniško spremnico. Šteje se, da je spremnica pravilno izpolnjena, če so izpolnjene vse rubrike, določene s predpisi iz prvega in drugega odstavka tega člena. Izpolnjena potniška spremnica za prevoz, ki se izvaja, mora biti ves čas opravljanja prevoza v vozilu.

(4) Knjige potniških spremnic za avtobusne prevoznike s sedežem v Republiki Sloveniji izdaja organ JPP.

2. Delitev dovolilnic za mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu

86. člen (dovolilnice za domačega prevoznika)

(1) Domači prevoznik mora pridobiti dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu, če je mednarodni prevoz v posameznih državah dovoljen samo na njihovi podlagi.

(2) Dovolilnice za prevoz blaga v mednarodnem cestnem prometu se delijo na kritične in nekritične. Kritične dovolilnice so tiste dovolilnice, katerih pridobljene količine ne zadoščajo za potrebe domačih prevoznikov, in CEMT dovolilnice. Ministrstvo, pristojno za promet, na podlagi podatkov o porabi dovolilnic in drugih okoliščin, ki vplivajo na količino razpoložljivih dovolilnic, določi seznam kritičnih dovolilnic in ga objavi na svoji spletni strani.

(3) Ministrstvo pridobi za opravljanje mednarodnih prevozov dovolilnice iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države na podlagi mednarodne pogodbe, sklenjene s posamezno državo.

88. člen (pogoji za delitev dovolilnic)

- Dovolilnice lahko pridobi domači prevoznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
- ima licenco oziroma dovoljenje Skupnosti, ki mu dovoljuje mednarodni prevoz blaga v cestnem prometu,
 - je pri delivcu pravočasno vložil vlogo za dodelitev dovolilnic.

90. člen (postopek določitve letnega načrta)

(1) Domači prevoznik, ki želi, da mu delivec določi letni načrt dodelitve dovolilnic za naslednje leto, mora v tekočem letu med 1. in 15. septembrom pri delivcu vložiti vlogo za določitev letnega načrta. Prevozniku, ki v navedenem roku ne vloži vloge, delivec letnega načrta za naslednje leto ne določi.

(2) V vlogi za določitev letnega načrta prevoznik navede vrste in število dovolilnic, ki jih želi pridobiti. V izračunu načrta so navedene vse vrste in število dodeljenih dovolilnic za mednarodni prevoz blaga. Načrti dodelitve dovolilnic prevoznikom so javni ter jih mora delivec objaviti na svoji spletni strani in na oglasni deski delivca, dostopni vsem prevoznikom.

(3) Prevoznik jamči za pravilnost podatkov, ki jih navede v vlogi za pridobitev dovolilnic, delivcu pa mora takoj sporočiti spremembo teh podatkov. Če se ugotovi, da je prevoznik namenoma predložil nepravilne podatke, se mu v letni načrt določi 50% dovolilnic, ki bi mu drugače pripadale.

(4) Delivec vodi seznam prevoznikov, ki želijo pridobiti dovolilnice, in seznam prevoznikov, ki prejema dovolilnice. Prevozniku, ki je vpisan v seznam, se z odločbo določi letni načrt dodelitve dovolilnic za mednarodni cestni prevoz blaga. Pri določitvi letnega načrta delivec upošteva merila in postopek, določen s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, ter število dovolilnic, ki jih ima na razpolago. Delivec mora letni načrt dodelitve dovolilnic prevoznikom določiti najpozneje do 15. oktobra tekočega leta, za CEMT dovolilnice pa najpozneje do 15. novembra tekočega leta.

(5) Pri prevozniku, ki že prejema dovolilnice ali ima že določen letni načrt, delivec pri določitvi načrta dodelitve dovolilnic upošteva merila, ki so določena s tem zakonom in podzakonskimi predpisi, predvsem pa število pravilno uporabljenih in vrnjenih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

(6) Za določitev letnega načrta dodelitve kritičnih dovolilnic je prevoznikom, ki še ne prejema kritičnih dovolilnic, na razpolago kvota kritičnih dovolilnic v višini 40% količine neporabljenih kritičnih dovolilnic v obdobju od 1. oktobra preteklega leta do 30. septembra tekočega leta.

94. člen **(prenosi letnega načrta in prenosi dovolilnic)**

(1) Prenos dovolilnic med prevozniki je dovoljen na podlagi odločbe iz šestega odstavka tega člena. Dovolilnico mora uporabiti prevoznik, ki je kot uporabnik naveden na dovolilnici. Uporabljena dovolilnica se šteje v naslednji letni načrt tistemu prevozniku, ki je dovolilnico pravilno uporabil in vrnil ne glede na to, komu je bila dodeljena.

(2) Prenos celotnega letnega načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen, če prevoznik preneha opravljati dejavnost prevozov in če drugi domači prevoznik prevzame tudi vsa vozila, s katerimi opravlja prevoze, kakor tudi pri univerzalnem pravnem nasledstvu prevoznika.

(3) Delni prenos načrta dodelitve dovolilnic na drugega domačega prevoznika je dovoljen pri delnem ali celotnem prenosu voznega parka na novega uporabnika. Pri prenosu pripada posameznemu vozilu sorazmerni delež dovolilnic glede na celotni načrt. Za prenos voznega parka v smislu tega člena se šteje prodaja vozila ali če je prevoznik vozilo dal v najem.

(4) Prenos dovolilnic CEMT je dovoljen ob prenehanju opravljanja dejavnosti ali ob prenosu delnega ali celotnega voznega parka. Dovoljena je tudi zamenjava vrste dovolilnice CEMT med prevoznikoma.

(5) Prevoznik, ki prenaša letni načrt ali dovolilnico CEMT, in prevoznik, ki bo načrt ali dovolilnico CEMT pridobil, morata skleniti pisno pogodbo, v kateri mora biti obvezno navedeno, da se prevoznik, ki načrt ali dovolilnico CEMT prenaša v celoti, odpoveduje vsem pravicam, ki jih je do tedaj imel na račun določenega letnega načrta dodelitve dovolilnic in uporabe dovolilnice CEMT. Pogodbo predložita skupaj z vlogo za prenos načrta ali dovolilnice CEMT delivcu.

(6) Delivec odloči o prenosu načrta ali dovolilnice CEMT z odločbo. Prenosi načrtov so dovoljeni samo na domače prevoznike, ki izpolnjujejo pogoje za dodelitev dovolilnic iz 88. člena tega zakona. CEMT dovolilnica, ki jo je prevoznik prenesel na drugega prevoznika ali zamenjal z drugim

prevoznikom v tekočem letu, se pri točkovanju upošteva tako, da se šteje skupno število opravljenih prevozov, ki sta jih opravila oba prevoznika, iz 95. člena tega zakona.

108. člen **(kabotaža pri mednarodnem prevozu potnikov)**

(1) Prevoznik Skupnosti lahko opravlja kabotažo v Republiki Sloveniji v skladu z Uredbo 1073/2009/ES.

(2) Tuji prevoznik sme opravljati kabotažo v mednarodnem cestnem prevozu potnikov le, če tako določa mednarodna pogodba ali če ministrstvo izda dovoljenje za izvajanje kabotaže.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se sme izdati, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

109. člen **(opravljanje kabotaže)**

(1) Prevoznik Skupnosti lahko pri prevozu blaga v cestnem prometu opravlja kabotažo na območju Republike Slovenije v skladu z Uredbo 1072/2009/ES in predpisi, ki jih izda Republika Slovenija za izvajanje te uredbe.

(2) Tuji prevoznik lahko opravi kabotažo na območju Republike Slovenije le, če dobi za tak prevoz posebno dovoljenje. Vloga za dovoljenje se vloži pri pristojnem organu države, v kateri ima tuji prevoznik sedež. Po prejemu te vloge izda ministrstvo posebno dovoljenje, če je zaradi pomanjkanja ustreznih prevoznih zmogljivosti v državi nujno, da prevoz opravi tuji prevoznik.

114.b člen **(upravičenec do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice)**

(1) Upravičenec do subvencioniranega prevoza dijakov in študentov (v nadaljnjem besedilu: upravičenec) po tem zakonu je vlagatelj, ki ima bivališče najmanj 2 km oddaljeno od kraja izobraževanja in ima status:

- dijaka;
- udeleženca izobraževanja odraslih, ki se izobražuje po javno veljavnih programih poklicnega, srednjega in višjega strokovnega izobraževanja, če ni v delovnem razmerju, ni prijavljen kot brezposelna oseba ali se ne izobražuje v skladu s predpisi o urejanju trga dela do dopolnjenega 26. leta starosti;
- študenta, ki ni zaposlen.

(2) Pogoji oddaljenosti 2 km od bivališča do kraja izobraževanja je določen z razdaljo med krajem bivanja in krajem izobraževanja. Razdalja med krajem bivanja in krajem izobraževanja pomeni najkrajšo razdaljo od naslova nepremičnine, v kateri upravičenec biva do naslova nepremičnine, v kateri se upravičenec izobražuje.

(3) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem dnevno potujejo od kraja stalnega ali začasnega prebivališča do kraja izobraževanja in nazaj.

(4) Do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec imajo pravico upravičenci, ki med izobraževanjem bivajo v kraju izobraževanja.

(5) Upravičenec, ki je zlorabil pravico do subvencioniranega prevoza, izgubi to pravico za tekoče šolsko oziroma študijsko leto. Med zlorabe pravice do subvencioniranega prevoza se šteje:

- nakup dveh ali več vozovnic, razen kombiniranih vozovnic
- ponarejanje dokumentov glede upravičenosti
- ponarejanje vozovnice
- uporaba vozovnice z neresničnimi podatki.

114.c člen
(predmet subvencioniranega prevoza)

(1) Upravičenec, ki se izobražuje zunaj kraja stalnega oziroma začasnega prebivališča ima za relacijo od kraja bivanja do kraja izobraževanja pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice v javnem linijskem prevozu potnikov v cestnem prometu in železniškem prevozu, razen v mestnem linijskem prevozu potnikov.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima upravičenec pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice tudi za mestni linijski prevoz potnikov, na način kot je to določeno s pogodbo med upravljavcem mestnega linijskega prevoza potnikov in ministrstvom, pristojnim za promet.

(3) Na izračun subvencije vpliva dolžina relacije, na kateri upravičenec potuje. Za določanje višine subvencije se za dolžino relacije od kraja bivanja do kraja izobraževanja, upošteva razdalja med vstopnim postajališčem, ki je najbližje stalnemu oziroma začasnemu prebivališču upravičenca in izstopnim postajališčem, ki je najbližje izobraževalni ustanovi upravičenca.

(4) Dolžina relacije iz prejšnjega odstavka se razbere iz daljinarja, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za promet.

114.č člen
(predmet subvencionirane mesečne vozovnice)

(1) Za dijake se subvencionirajo prevozi v obdobju od 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta oziroma za študente od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta.

(2) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka ima upravičenec s statusom študenta, v obdobju od 1. 9. do 30. 9. in 1. 7. do 31. 7. tekočega šolskega leta, pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za 10 voženj.

(3) Subvencionirana mesečna vozovnica velja za mesec, za katerega je izdana in velja še do konca prvega delovnega dne v naslednjem mesecu.

(4) Upravičenec lahko namesto subvencionirane mesečne vozovnice uveljavlja pravico do subvencionirane polletne oziroma letne vozovnice. Polletne vozovnice za dijake so za obdobje od 1. 9. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6. oziroma letne vozovnice za obdobje 1. 9. do 30. 6. tekočega šolskega leta. Polletne vozovnice za študente so za obdobje od 1. 10. do 31. 1. in od 1. 2. do 30. 6., letna vozovnica pa za obdobje od 1. 10. do 30. 6. tekočega študijskega leta.

114.d člen
(določitev cene)

(1) Upravičenec plača subvencionirano mesečno polletno, oziroma letno vozovnico po enotni subvencionirani ceni, glede na razred oddaljenosti.

(2) Ne glede na dolžino relacije na kateri upravičenec potuje, ima upravičenec iz četrtega odstavka 114.b člena pravico do nakupa subvencionirane mesečne vozovnice za največ 10 voženj na mesec.

(3) Razlika med polno ceno subvencionirane mesečne vozovnice in ceno subvencionirane mesečne vozovnice, ki jo plača upravičenec, predstavlja subvencijo.

(4) Način in metodologijo izračuna cene mesečne, polletne in letne vozovnice, ter cene subvencionirane mesečne vozovnice, mesečne vozovnice za 10 voženj, polletne in letne vozovnice, ki jo plača upravičenec, ter razrede oddaljenosti, predpiše minister, pristojen za promet v soglasju z ministroma, pristojnima za izobraževanje in delo in socialne zadeve.

117. člen **(nadzorni in prekrškovni organi)**

(1) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona opravljajo inšpektorat, pristojen za področje prometa, tržni inšpektorat, carinski organi in policija, in sicer:

- inšpektorat, pristojen za področje prometa izvaja nadzor nad izvajanjem vseh določb tega zakona in opravlja nadzor na cesti ter na sedežu prevoznikov in izvajalcev;
- carinski organi so pooblašteni, da na celotnem ozemlju Republike Slovenije preverjajo, ali imajo domači prevozniki, prevozniki Skupnosti in tuji prevozniki pri opravljanju prevozov v cestnem prometu dovolilnice, dovoljenja, druge dokumente in listine, predpisane v tem zakonu, predpisih Skupnosti in mednarodnih sporazumih. Carinski organi opravljajo tudi nadzor nad izvajanjem določb enajstega in dvanajstega odstavka 102. člena zakona na sedežu in v drugih poslovnih prostorih oseb, navedenih v tem členu;
- policija izvaja nadzor na cesti, in sicer nad določbami tega zakona, ki urejajo licenco Skupnosti, dovolilnice in dovoljenja za prevoz potnikov in blaga, ki jih mora imeti tuji prevoznik ali prevoznik Skupnosti, kabotažo ter dokumenti, ki jih mora imeti voznik med vožnjo v vozilu
- tržni inšpektorat izvaja nadzor nad določbami zakona, ki določajo uporabo taksimetra (57. člen).

(2) Carinski organi in policija so v okviru pristojnosti iz prvega odstavka tega člena pooblašteni, da začasno odvzamejo dokumente, s katerimi se je pri opravljanju prevoza izkazal voznik prevoznika, če dvomijo o njihovi originalnosti, če niso ustrezni, pravilno izpolnjeni ali če voznik ne spoštuje pogojev, navedenih v dokumentu. Za začasno odvzete dokumente se izda potrdilo, skupaj z zapisnikom o začasnem odvzemu pa se pošljejo inšpektoratu, pristojnemu za področje prometa ali pristojnemu organu za izvedbo nadaljnjega postopka.

(3) Nadzorni in prekrškovni organi po tem zakonu lahko dostopajo za potrebe vodenja postopkov do podatkov v nacionalnem elektronskem registru, navedenih v podtočkah e) in f) 2. točke 16. člena Uredbe 1071/2009/ES.

XIII. KAZENSKÉ DOLOČBE

124. člen **(prekrški)**

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki opravi ali opravlja prevoz potnikov ali blaga v notranjem ali mednarodnem cestnem prometu:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za voznike (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost:

- brez licence (19. člen tega zakona),
- v nasprotju z izdano licenco (19. člen tega zakona),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1072/2009/ES),
- brez veljavne licence Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- v nasprotju z izdano licenco Skupnosti (4. člen Uredbe 1073/2009/ES),
- brez potrdila za voznike (peti odstavek 5. člena Uredbe 1073/2009/ES).

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma

posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

125. člen (prekrški)

(1) Z globo 2.000 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek tuja pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. na območju Republike Slovenije izvaja ali izvede kabotažo brez dovoljenja oziroma se kaznuje prevoznik Skupnosti, če izvaja ali izvede kabotažo v nasprotju z Uredbo 1073/2009/ES in Uredbo 1072/2009/ES (108. in 109. člen);

2. opravlja ali opravi mednarodni prevoz blaga brez dovolilnice (102., 103. in 104. člen).

(2) Z globo 1.000 do 2.000 eurov se kaznuje voznik tuje pravne oseba ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

127. člen (prekrški)

(1) Z globo od 750 do 1.250 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. opravlja prevoze v cestnem prometu in v vozilu nima izvoda svoje licence, licence Skupnosti ali dovoljenja Skupnosti oziroma potrdila o opravljanju mednarodnih prevozov oseb za lastne potrebe (33., 34., 82. člen tega zakona, šesti odstavek 4. člena Uredbe 1072/2009/ES in tretji odstavek 4. člena Uredbe 1073/2009/ES);
2. da v upravljanje oziroma vožnjo avtobus ali tovorno vozilo vozniku, ki ni strokovno usposobljen ali ni zadosti star (38. člen);
3. ne zagotovi uporabe taksimetra na način, da se le-ta uporablja v skladu z njegovim namenom, in sicer tako, da je za posameznega potnika ali povezane skupine potnikov taksimeter vključen od začetka do konca vožnje, da se cena prevoza izračuna na osnovi prevožene razdalje ter da sta taksimeter in obvestilo o maksimalni tarifi nameščena tako, da sta vidna uporabnikom prevoza. (57. člen tega zakona);
4. če v vozilu nima izvornika dovoljenja za opravljanje linijskih ali izmeničnih prevozov potnikov v mednarodnem cestnem prometu (66., 75. člen tega zakona in šesti odstavek 6. člena Uredbe 1073/2009/ES);
5. brez dovoljenja začasno prekine ali trajno ustavi prevoz potnikov na mednarodni liniji (72. člen zakona in 11. člen Uredbe 1073/2009/ES);
6. upravljalec avtobusne postaje ne opravlja nalog iz 111. člena tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih aktov;
7. med opravljanjem stalnih izvenlinijskih prevozov - shuttle prevozi – nima v vozilu dovoljenja lokalne skupnosti, potrjenega cenika, ki je pritrjen tako, da je viden uporabnikom ali drugih potrebnih dokumentov, oznak in opreme.

(2) Z globo od 250 do 500 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo 210 eurov se kaznuje voznik, ki stori prekršek iz 1., 3., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

128. člen

(prekrški)

(1) Z globo od 210 do 625 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki:

1. v predpisanem roku izdajatelja licence ne obvesti o spremembi podatkov, ki so vezani na pogoje za izdajo licence (30. člen tega zakona in peti odstavek 11. člena Uredbe 1071/2009/ES);
2. v predpisanem roku po prejemu dokončne odločbe o preklicu in odvzemu licence skupaj z vsemi izvodi licence ne vrne izdajatelju (32. člen);
3. voznik, ki ni državljan ene od držav članic Skupnosti, v vozilu nima potrdila v skladu z Uredbo 1072/2009/ES, da ta voznik dela pri prevozniku v skladu z zakoni ali drugimi predpisi o pogojih zaposlitve in poklicnega usposabljanja voznikov (33. člen);
4. voznega reda ne objavi v skladu s 45. in 71. členom tega zakona;
5. ne opravlja notranjega prevoza potnikov v skladu z voznim redom (45. člen);
6. o začasni prekinitvi prevoza v primeru višje sile ne obvesti javnosti po sredstvih javnega obveščanja, pristojnega organa in pristojne inšpekcije (49. in 71. člen);
7. v predpisanem roku o sklenitvi pogodbe o prevozu potnikov v posebnem linijskem prevozu ne obvesti direkcije (54. člen);
8. ne opravlja ali ne opravi mednarodnega linijskega prevoza potnikov v skladu s potrjenim cenikom, voznim redom in itinerarjem (67. in 68. člen);
9. upravljavec avtobusne postaje oziroma postaje (javnega parkirišča) za tovorna vozila ali avtobuse na vidnem mestu ne objavi delovnega časa, cenika in splošnih pogojev poslovanja (114. člen tega zakona);
10. inšpektorju ne predloži zahtevanih podatkov, pisnega pojasnila ali izjave v roku, ki ga določi inšpektor, ali če inšpektorju ne omogoči nemotenega opravljanja nadzorstva ali mu ne dostavi poslovnih knjig, pogodb, listin in drugih dokumentov, če inšpektor to zahteva (120. člen).

(2) Z globo od 210 do 420 eurov se kaznuje za prekršek tudi upravljavec prevozov pravne osebe, upravljavec prevozov samostojnega podjetnika posameznika ali upravljavec prevozov posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka tega člena.

(3) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

131.b člen (prekršek)

(1) Z globo od 1.750 do 4.000 eurov se kaznuje za prekršek domača ali tuja pravna oseba ali samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če opravlja avtotaxi prevoz voznik, s katerim nima sklenjenega delovnega razmerja (drugi odstavek 33. člena zakona).

(2) Če je fizična oseba hkrati samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, se kaznuje le kot samostojni podjetnik posameznik oziroma posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 400 do 1.000 eurov se kaznuje za prekršek odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, in odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu – ZPCP-2E (Uradni list RS, št. [39/13](#)) vsebuje naslednje prehodne in končno določbo:

»PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

24. člen

Koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), veljavne do 31. decembra 2012, na podlagi katerih se ob uveljavitvi tega zakona izvaja gospodarska javna služba javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, se podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ do 31. decembra 2015.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

Predlaga se, da Državni zbor Republike Slovenije v skladu s prvo in tretjo alinejo prvega odstavka 142. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o prevozih v cestnem prometu obravnava po skrajšanem postopku, saj gre za manj zahtevne spremembe in dopolnitve zakona ter prenehanje veljavnosti prehodne in končne določbe določbe, ki omogoča, da se koncesije, podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), veljavne do 31. decembra 2012, na podlagi katerih se ob uveljavitvi tega zakona izvaja gospodarska javna služba javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, podaljšajo za obdobje do podelitve koncesije na podlagi javnega razpisa, vendar največ do 31. decembra 2015. Skladno z določili drugega odstavka 8. člena Uredbe 1370 EU se zagotovi podaljšanje koncesij za izvajanje gospodarske javne službe javnega linijskega prevoza potnikov v notranjem cestnem prometu, ki so bile podeljene v skladu z Zakonom o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 59/01 in 63/04), najkasneje do 2.12.2019.

VI. PRILOGE

- osnutki podzakonskih predpisov, katerih izdajo določa predlog zakona
- analize, študije
- vprašalniki
- ankete
- pobude in predlogi, ki so neposredno vplivali na odločitev za predlog zakona
- drugo

